

ΑΡΙΘΜΟΣ: 256/2018

ΤΟ ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΜΗΜΑΑ'

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Σταματία Αναστασιάδου, Πρόεδρο Εφετών, Κλεόβουλο-Δημήτριο Κοκκορό και Ευαγγελία Τουπαδάκη, Εισηγήτρια, Εφέτες και τη Γραμματέα Αναστασία Μήκα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 12η Μαΐου 2017, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ - ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ:

κατοίκου

ο οποίος παραστάθηκε διά της πληρεξουσίας του δικηγόρου Αμαλίας Μυλωνά (Α.Μ.Δ.Σ.Θ. 6179), ενώ συμπαραστάθηκε και ο ασκούμενος δικηγόρος Παύλος Γιαννακάκης.

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΑΛΤΟΥ - ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ:

κατοίκου

ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου του δικηγόρου Γεωργίου Ιγνατιάδη (Α.Μ.Δ.Σ.Θ. 1095).

Ο ενάγων άσκησε κατά του εναγομένου, ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, τη με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 16355/19-4-201 Οαγωγή του, με την οποία ζήτησε ό,τι αναφέρεται σ' αυτήν. Το ως άνω Δικαστήριο εξέδωσε, αντιμωλία των διαδίκων, τη με αριθμό 7076/2015 οριστική απόφασή του,

κατά την τακτική διαδικασία, με την οποία έκανε δεκτή εν μέρει την αγωγή. Κατά της αποφάσεως αυτης παραπονείται ο εναγομενος, με τη με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 3709/4-11-2015 έφεσή του, ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως και κατά την εκφώνησή της από το σχετικό πινάκιο στη σειρά της, ο μεν εκκαλών παραστάθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου διά της πληρεξουσίας του δικηγόρου, ο δε εφεσίβλητος παραστάθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου μετά του πληρεξουσίου του δικηγόρου, αι οποίοι και αναφέρθηκαν στις προτάσεις που κατέθεσαν.

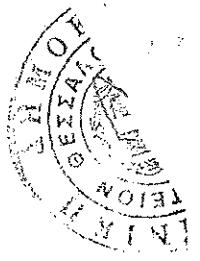
ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η κρινόμενη από 4-11-2015 και με αριθμό καταθέσεως 3709/4-11-2015 έφεση του ηπτηθέντος εν μέρει εναγομένου, που στρέφεται κατά της με αριθμό 7076/2015 οριστικής αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, η οποία εκδόθηκε, αντιμωλία των διαδίκων, κατά την τακτική διαδικασία, επί της με αριθμό καταθέσεως 16355/19-4-201 Ο αγωγής του ήδη εφεσιβλήτου, έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρα 495 παρ.1 και 2,499, 511, 513 παρ.1 στοιχ. β, 516 παρ.1, 517,518 παρ.1 του ΚΠολΔ), και εισάγεται αρμόδια και παραδεκτά για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου (άρθρο 19 του ΚΠολΔ). Επομένως, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή η έφεση και να ερευνηθεί περαιτέρω, ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της, κατά την αυτή ως άνω διαδικασία (άρθρα 532 και 533 παρ. 1 ΚΠολΔ), μέσα στα όρια που καθορίζονται από τους λόγους της (βλ. άρθρο 522 ΚΠολΔ), εφόσον για το παραδεκτό αυτής (εφέσεως) έχει κατατεθεί από τον εκκαλούντα το προβλεπόμενο από το άρθρου 495 του ΚΠολΔ παράβολο Δημοσίου, συνολικού ποσού διακοσίων (200) ευρώ, που ρητά μνημονεύεται στη

συνταχθείσα από τη Γραμματέα του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου με αριθμό 3709/4-11-2015 έκθεση καταθέσεως δικογράφου ενδίκου μέσου.

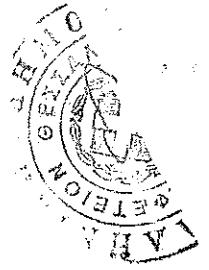
Ο ενάγων και ήδη εφεσίβλητος, στην απευθυνόμενη ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης με αριθμό καταθέσεως 16355/19-4-201 Οαγωγή του κατά του εναγομένου και ήδη εικαλούντος ιστορούσε, καθ' ο μέρος η υπόθεση μεταβιβάστηκε με την έφεση στο παρόν Δικαστήριο (άρθρο 522 ΚΠολΔ), όπι ο τελευταίος, ο οποίος υπήρξε συνυποψήφιός του για τη θέση του αναπληρωτή καθηγητή του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (Τ.Ε.Φ.Α.Α.) του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης (Α.Π.Θ.), κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επιλογής για την ανωτέρω θέση, αλλά και μετά την ολοκλήρωση αυτής, κατά τους ειδικότερα αναφερόμενους χρόνους προέβη στη σύνταξη και υποβολή προς τα αναφερόμενα πρόσωπα και Αρχές των διαλαμβανόμενων εγγράφων (από 3-1-2005 συμπληρωματικού υπομνήματος και από 17-4-2006, 3-1-2008 και 15-9-2009 αναφορών, με τα οποία αυτός (εναγόμενος) διέδωσε σε βάρος του όπι προέβη αφενός μεν σε λογοκλοπή της πτυχιακής του εργασίας και της διπλωματικής εργασίας του μεταπτυχιακού φοιτητή κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στην αγωγή και αφετέρου σε αυτολογοκλοπή, παρουσιάζοντας στο βιογραφικό του σημείωμα ως διαφορετικές τις εργασίες που αναλυτικά μνημονεύονται στην αγωγή και οι οποίες είχαν δημοσιευτεί σε περισσότερα επιστημονικά περιοδικά ή είχαν παρουσιαστεί σε περισσότερα συνέδρια, ώσπε με τον τρόπο αυτό να εμφανίζεται μεγαλύτερος του πραγματικού αριθμός δημοσιευμένων εργασιών του, ενώ και στο παρελθόν χρησιμοποίησε προϊόντα λογοκλοπής για την ανάδειξή του στη θέση του επίκουρου καθηγητή του ανωτέρω Τμήματος. Ότι α ως άνω ισχυρισμοί του εναγομένου είναι ψευδείς και συκοφαντικοί, γεγονός το οποίο τελούσε σε γνώση αυτού και προέβη στη διάδοσή τους με σκοπό να πλήξει την τιμή και υπόληψή του και όπι

εξ αιτίας της ανωτέρω παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς προσρλητίηκε η προσωπικότητα **Ιου ΚΥ ΣΠΙΔΗ ΙΙΙ ΗΙΩΚ.Ι** ή ρλύρι 1·Μ. βάση το ιστορικό αυτό ο ενάγων ζητούσε, μετά το παραδεκτό περιορισμό των αιτημάτων του, να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να του καταβάλει το χρηματικό ποσό των δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη από την ως άνω αδικοπραξία και να αναγνωριστεί η υποχρέωση του εναγομένου να του καταβάλει, για την ίδια αιτία, το ποσό των ενενήντα χιλιάδων (90.000) ευρώ, αμφότερα τα ποσά με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και να παραλείπει στο μέλλον κάθε όμοια ή παρόμοια προσβολή της προσωπικότητάς του και να απειληθεί σε βάρος του χρηματική ποινή, ποσού χιλίων (1.000) ευρώ για κάθε παράβαση της υποχρεώσεώς του αυτής και να καταδικαστεί στα δικαστικά του έξοδα. Επί της αγωγής αυτής, που συζητήθηκε αντιμωλία των διαδίκων, κατά την τακτική διαδικασία, εκδόθηκε από το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο η με αριθμό 7076/2015 οριστική απόφαση, με την οποία η αγωγή κρίθηκε νόμιμη, ως στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 297 εδ. α', 299, 914, 932 ΑΚ, 363 ΠΚ, 176, 946 παρ. 1, 947 παρ. 1 ΚΠολΔ και ακολούθως έγινε δεκτή εν μέρει ως ουσιαστικά βάσιμη και υποχρεώθηκε ο εναγόμενος να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και να παραλείπει στο μέλλον τη διάδοση σε βάρος του ενάγοντος συκοφαντικών ισχυρισμών, με την απειλή χρηματικής ποινής ποσού τριακοσίων (300) ευρώ για κάθε παραβίαση της ανωτέρω διατάξεως. Κατά της αποφάσεως αυτής παραπονείται ο εναγόμενος με την κρινόμενη έφεσή του και ζητάει, για τους λόγους που περιέχονται στο εφετήριο και ανάγονται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και κακή εκτίμηση των αποδείξεων, την εξαφάνισή της και την απόρριψη εξ ολοκλήρου της αγωγής.

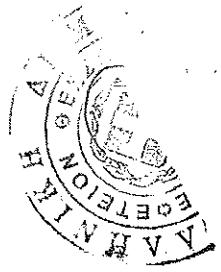
Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 57, 59, 914 και 932 ΑΚ προκύπτει ότι για τη θεμελίωση αξιώσεως προς

καταβολή χρηματικής ικανοποιήσεως λόγω ηθικής βλάβης από πράξη που προσβάλλει την προσωπικότητα του ανθρώπου απαιτείται προσβολή της προσωπικότητας, η οποία να είναι παράνομη, δηλαδή να έγινε χωρίς δικαίωμα ή κατ' ενάσκηση δικαιώματος, ήσσονος σπουδαιότητας ή ασκουμένου υπό περιστάσεις που καθιστούν την άσκησή του καταχρηστική, και υπαίτια, ήτοι οφειλόμενη σε δόλο ή αμέλεια και επέλευση ηθικής βλάβης στον προσβληθέντα, τελούσα σε αιτιώδη σύνδεσμο με την παράνομη και υπαίτια προσβολή. Η προσωπικότητα του ανθρώπου μπορεί να προσβληθεί σε οποιαδήποτε έκφανση ή εκδήλωσή της (σωματική, πνευματική, ηθική κλπ). Έτσι η απόδοση σε κάποιον πράξεων που η κοινωνία αποδοκιμάζει, διότι ενέχουν απαξία, εμπίπτει στα όρια της προσβολής της προσωπικότητας. Τέτοιες δε πράξεις, διαταρακτικές της κοινωνικής προσωπικότητας του ανθρώπου, είναι και εκείνες που εμπεριέχουν ονειδισμό ή αιμφισβήτηση της προσωπικής ή επαγγελματικής εντιμότητας του προσώπου, ακόμη και όταν αυτές απλώς τον καθιστούν ύποπτο όπι μετέρχεται ανέντιμες μεθόδους, κατά την ενάσκηση των επαγγελματικών του καθηκόντων ή άλλων εκφάνσεων της δραστηριότητάς του (ΑΠ 726/2015, ΑΠ 1279/2011, σε ΤρΝομΠλ Νόμος). Η προσβολή της προσωπικότητας μπορεί να προέλθει και από ποινικώς κολάσιμη πράξη, όπως εξύβριση, απλή δυσφήμηση ή συκοφαντική δυσφήμηση, που προβλέπονται και τιμωρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 361, 362 και 363 του ΠΚ. Ειδικότερα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 362 και 363 ΠΚ, όποιος με οποιονδήποτε τρόπο ενώπιον τρίτου ισχυρίζεται ή διαδίδει για κάποιον άλλο γεγονός, που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του, διαπράπτει το έγκλημα της δυσφημήσεως, και αν το γεγονός αυτό είναι ψευδές και ο υπαίτιος γνώριζε, όπι τούτο είναι ψευδές τότε διαπράπτει το έγκλημα της - συκοφαντικής δυσφημήσεως. Έτσι, για τη στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υποστάσεως αμφοτέρων των άνω εγκλημάτων απαιτείται ισχυρισμός ή διάδοση από τον υπαίτιο, με

οποιοιοδήποτε τρόπο και μέσο, ενώπιον τρίτου, για κάποιον άλλο γεγονότος, που *τια* μπορούσε να !5λαψει την τιμή η την υπόληψη του. Από τις αμέσως ανωτέρω διατάξεις των άρθρων 362 και 363 ΠΚ προκύπτει, όπι για την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφημήσεως απαιτείται: α) ισχυρισμός ή διάδοση γεγονότος ενώπιον τρίτου σε βάρος ορισμένου προσώπου, β) το γεγονός να είναι δυνατόν να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη του άλλου αυτού προσώπου και γ) να είναι ψευδές και ο υπαίτιος να γνώριζε ότι αυτό είναι ψευδές. Ως ισχυρισμός θεωρείται η ανακοίνωση, που προέρχεται ή από ίδια πεποίθηση ή γνώμη ή από μετάδοση από τρίτο πρόσωπο. Αντίθετα διάδοση υφίσταται, όταν λαμβάνει χώρα μετάδοση της από άλλον γενομένης ανακοίνωσεως. Ο ισχυρισμός ή η διάδοση επιβάλλεται να γίνεται ενώπιον τρίτου. Αυτό το οποίο αξιολογείται είναι το γεγονός, δηλαδή οποιοδήποτε συμβάν του εξωτερικού κόσμου, αναγόμενο στο παρόν ή παρελθόν, υποπήπτον στις αισθήσεις και δυνάμενο να αποδειχθεί, αντίκειται δε προς την ηθική και ευπρέπεια. Αντικείμενο προσβολής είναι η τιμή και η υπόληψη του φυσικού προσώπου. Ο νόμος θεωρεί ως προστατευόμενο αγαθό την τιμή ή την υπόληψη του προσώπου, το οποίο είναι μέλος μιας οργανωμένης κοινωνίας και κινείται στα πλαίσια της συναλλακτικής ευθύτητας. Η τιμή του προσώπου θεμελιώνεται επί της ηθικής αξίας, η οποία πηγή έχει την ατομικότητα και εκδηλώνεται με πράξεις ή παραλείψεις. Δεν αποκλείεται στην έννοια του γεγονότος να υπαχθούν η έκφραση γνώμης ή αξιολογικής κρίσεως ακόμη δε και χαρακτηρισμός, οσάκις αμέσως ή εμμέσως υποκρύπτονται συμβάντα και αντικειμενικά εκδηλωτικά στοιχεία, τα οποία στη συγκεκριμένη περίπτωση συνιστούν προσβολή της προσωπικότητας, δηλαδή, μόνον όταν συνδέονται και σχετίζονται με το γεγονός κατά τέτοιο τρόπο, ώστε ουσιαστικά να προσδιορίζουν την ποσοτική και ποιοτική του βαρύτητα, άλλως μπορεί να αποτελούν εξύβριση κατά το άρθρο 361 ΠΚ (ΑΠ 632/2015, ΑΠ 265/2015, _d

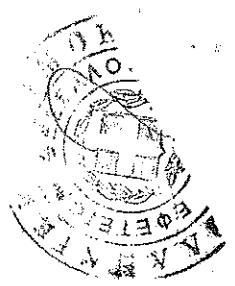
Νόμος). Για τη στοιχειοθέτηση της υποκειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος της δυσφημήσεως, απαιτείται γνώση του δράστη ότι το ισχυριζόμενο ή διαδιδόμενο απ' αυτόν ενώπιον τρίτου γεγονός είναι κατάλληλο να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη άλλου και θέληση του ίδιου να ισχυρισθεί ή να διαδώσει ενώπιον τρίτου το βλαπτικό για άλλον γεγονός, ενώ, όπως προαναφέρθηκε, για τη στοιχειοθέτηση της υποκειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος της συκοφαντικής δυσφημήσεως απαιτείται επιπλέον και γνώση του δράστη ότι το γεγονός είναι ψευδές. Έτσι σε περίπτωση που ο δράστης δεν γνώριζε το ψεύδος του γεγονότος που ισχυρίσθηκε ή διέδωσε ή είχε αμφιβολίες γι' αυτό, δεν στοιχειοθετείται μεν το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφημήσεως σε βάρος άλλου, παραμένει όμως ως έγκλημα η απλή δυσφήμιση, που προσβάλλει επίσης την προσωπικότητα του άλλου σε βαθμό μη ανεκτό από την έννομη τάξη. Όμως ως αστικό αδίκημα η δυσφήμηση θεμελιώνεται υποκειμενικώς και σε απλή αμέλεια του δράστη και συνεπώς όποιος από πρόθεση ή από αμέλεια ισχυρίζεται ή διαδίδει προς τρίτους γεγονότα αναληθή που βλάπτουν την επαγγελματική ή γενικότερα την οικονομική ελευθερία άλλου και κατ' αυτήν την έννοια θίγουν την τιμή και την υπόληψή του, προσβάλλοντας παρανόμως την προσωπικότητά του, έχει υποχρέωση, εφόσον γνωρίζει ή υπαιτίως αγνοεί την αναλήθεια των γεγονότων αυτών, να αποζημιώσει τον παθόντα και να ικανοποιήσει και την ηθική βλάβη του, εκτός αν συντρέχει κάποια από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 367 παρ. 1 του Π.Κ. περιπτώσεις, που αίρουν τον άδικο χαρακτήρα της πράξεώς του τόσο ως ποινικό όσο και ως αστικό αδικήματος, αφού οι διατάξεις των άρθρων 361-367 Π.Κ εφαρμόζονται αναλογικώς για την ενότητα της εννόμου τάξεως και στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου (ΑΠ 389/2016, σε ΤρΝομΠλ Νόμος). Εξάλλου, εάν *το* ισχυριζόμενο γεγονός δεν είναι ψευδές, δεν στοιχειοθετείται το αδίκημα της συκοφαντικής δυσφημησεως (άρθρο 363 Π.Κ) και δεν τιμωρείται ούτε ως απλή δυσφήμηση (άρθρα 366 παρ. 1 και 3,

362 ΠΚ). Περαιτέρω, κατά το άρθρο 367 παρ. 1 περ. α'- δ' ΠΚ, το άδικο των προβλεπόμενων στα άρθρα 361 επ. του ίδιου Κώδικα πράξεων αίρεται, μεταξύ των άλλων περιπτώσεων, που προβλέπονται στο άρθρο αυτό, και όταν πρόκειται για εκδηλώσεις που γίνονται για την εκτέλεση νόμιμων καθηκόντων, την άσκηση νόμιμης εξουσίας ή για τη διαφύλαξη (προστασία) δικαιώματος ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον ή σε ανάλογες περιπτώσεις (περ. γ' και δ'). Η τελευταία αυτή διάταξη (άρθρο 367 ΠΚ) για την ενότητα της έννομης τάξεως εφαρμόζεται αναλογικά και στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου, όπως αυτός οριθετείται από τις προαναφερόμενες διατάξεις των άρθρων 57 - 59 και 914 επ. ΑΚ. Επομένως, αιρομένου του άδικου χαρακτήρα των προαναφερθεισών αξιόποινων πράξεων (με την επιφύλαξη, όπως κατωτέρω, του άρθρου 367 παρ. 2 ΠΚ), αποκλείεται και το στοιχείο του παρανόμου της επιζήμιας συμπεριφοράς ως όρου της αντίστοιχης αδικοπραξίας του αστικού δικαίου. Έτσι, η προβολή περιπτώσεως του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ αποτελεί αυτοτελή ισχυρισμό καταλυτικό της αγωγής του προσβληθέντος (ένσταση), λόγω άρσεως του παρανόμου της προσβολής (ΑΠ 632/2015, ΑΠ 265/2015, ΑΠ 1976/2014, σε ΤρΝομΠλ Νόμος). Όμως, ο άδικος χαρακτήρας της πράξεως, ως προς τις εξυβριστικές ή δυσφημιστικές εκφράσεις που περιέχει, δεν αίρεται λόγω δικαιολογημένου ενδιαφέροντος κτλ και συνεπώς παραμένει η ποινική ευθύνη του δράστη, άρα και η υποχρέωσή του προς αποζημίωση κατά το αστικό δίκαιο, όταν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις της παρ. 2 του άρθρου 367 ΠΚ, δηλαδή, όταν α επίμαχες κρίσεις περιέχουν τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφημήσεως των άρθρων 363-362 ΠΚ, ή όταν από τον τρόπο εκδηλώσεως ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέσθηκε η πράξη, προκύπτει σκοπός εξυβρίσεως, δηλαδή πρόθεση που κατευθύνεται ειδικά στην προσβολή της τιμής του άλλου (ΑΠ 109/2012, σε ΤρΝομΠλ Νόμος), περιστατικά που προτείνονται κατ' αντένσταση από τον ενάγοντα κατά της

ενστάσεως του εναγομένου από τις διατάξεις του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ (ΑΠ 632/2015, ΑΠ 265/2015, δ.π.). Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 1 του Ν. 2121/1993 "πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα" ο πνευματικός δημιουργός, με τη δημιουργία του έργου, αποκτά σ' αυτό πνευματική ιδιοκτησία, που περιλαμβάνει ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα το δικαίωμα εκμεταλλεύσεως του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού του δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα). Τα δικαιώματα αυτά περιλαμβάνουν τις εξουσίες που προβλέπονται ειδικότερα στα άρθρα 3 και 4 αυτού του νόμου. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 3 το περιουσιακό δικαίωμα δίνει στον δημιουργό την εξουσία, εκτός των άλλων, να επιτρέπει ή να απαγορεύει την εγγραφή και την αναπαραγωγή του έργου με κάθε μέσο, όπως μηχανικά, φωτοχημικά ή ηλεκτρονικά μέσα. Το περιουσιακό δικαίωμα μπορεί να μεταβιβασθεί μεταξύ ζώντων ή αιτία θανάτου (άρθρο 12 παρ. 1) με συμβάσεις ή άδειες εκμεταλλεύσεως αποκλειστικές ή μη αποκλειστικές, από τις οποίες οι αποκλειστικές παρέχουν στον αντισυμβαλλόμενο το δικαίωμα ν' ασκεί τις εξουσίες που του μεταβιβάστηκαν κατ' αποκλεισμό οποιουδήποτε τρίτου. Ως προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας νοείται κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές ή περιουσιακές), εφόσον η πράξη αυτή, γίνεται χωρίς την άδεια του δικαιούχου του και δεν συντρέχουν λόγοι άρσεως του παρανόμου (συναίνεση του δημιουργού, συμβατικός περιορισμός, άμυνα). Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 19 του ανωτέρω Ν. 2121/1993, επιτρέπεται χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή η παράθεση συντόμων αποσπασμάτων από έργο άλλου, νομίμως δημοσιευμένου, για την υποστήριξη της γνώμης εκείνου που παραθέτει ή την κριτική της γνώμης του άλλου, εφόσον η παράθεση των αποσπασμάτων αυτών είναι σύμφωνη προς τα χρηστά ήθη και η έκταση των αποσπασμάτων δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο σκοπό, η δε παράθεση των αποσπασμάτων

πρέπει να συνοδεύεται από την ένδειξη της πηγής και των ονομάτων του οημιούργού και του εκούτη, εφόσον τα ονόματα αυτά εμφανίζονται στην πηγή (ΕφΑθ 4109/2008, ΕφΑθ 3214/2007, Εφθεσ 3340/1998, σε ΤρΝομΠλ Νόμος, Εφθεσ 1263/2015, αδημοσ.).

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων αποδείξεως και ανταποδείξεως και αντίστοιχα, που εξετάσθηκαν στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, μετά από πρόταση των διαδίκων και α οποίες (καταθέσεις) περιέχονται στα προσκομιζόμενα και επικαλούμενα από τους διαδίκους ταυτάριθμα της εκκαλουμένης πρακτικά του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, εκτιμώμενες (άρθρο 340 ΚΠολΔ) καθεμία χωριστά και σε συνδυασμό μεταξύ τους και με τις υπόλοιπες αποδείξεις, ανάλογα με τον τρόπο της γνώσεως και το βαθμό της αξιοπιστίας καθεμίας τούτων (μαρτύρων), από τα έγγραφα που προσκομιζούν και επικαλούνται νομότυπα α διάδικοι, με τις ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου προτάσεις τους (βλ. και ΟΛΑΠ 14/2005, ΟΛΑΠ 9/2000, σε ΤρΝομΠλ Νόμος), - είτε για άμεση απόδειξη, είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρα 336 παρ 3, 339 και 395 ΚΠολΔ), για μερικά από τα οποία γίνεται ειδική αναφορά πιο κάτω, χωρίς, όμως, να έχει παραλειφθεί απολύτως κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της παρούσας διαφοράς, καθώς και τα έγγραφα που επικαλούνται και προσκομιζούν παραδεκτά, κατ' άρθρο 529 του ΚΠολΔ, για πρώτη φορά, στην παρούσα, κατ' έφεση, δίκη α διάδικοι (βλ. και ΑΠ 1352/2012, ΑΠ 1114/2011, σε ΤρΝομΠλ Νόμος), καθόσον κρίνεται όπι η μη προσκομιδή τους στην πρωτόδικη δίκη δεν οφείλεται σε πρόθεση στρεψοδικίας ή σε βαριά αμέλειά τους (ΑΠ 1114/2011, ΑΠ 771/2010, ΑΠ 319/2009, σε ΤρΝομΠλ Νόμος), σε συνδυασμό και με τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπάγγελτα (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Κατά τη

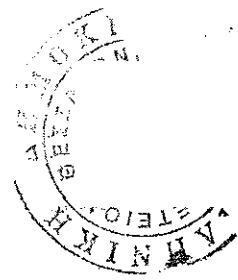
λαβούσα χώρα, την 20-12-2007, συνεδρίαση της Γενικής Συνελεύσεως του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (Τ.Ε.Φ.Α.Α.) του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Α.Π.Θ.), με Πρόεδρο τον καθηγητή το εκλεκτορικό σώμα, που απαρτίζόταν από τα μέλη του Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού (ΔΕΠ) του άνω Τμήματος στις βαθμίδες του καθηγητή και του αναπληρωτή καθηγητή, εξέλεξε στη θέση του αναπληρωτή καθηγητή για το παραπάνω Τμήμα και ειδικότερα για τον Τομέα Αγωνιστικών Αθλημάτων, με γνωστικό αντικείμενο την «Καλαθοσφαίριση», τον εφεσίβλητο με έντεκα (11) θετικές ψήφους, ενώ ο συνυποψήφιός του εκκαλών

έλαβε τέσσερις (4) θετικές ψήφους και ένας (1) από τους εκλέκτορες δήλωσε ότι απέχει από την ψηφοφορία, συντάχθηκαν δε προς τούτο τα με αριθμό 404/20-12-2007 πρακτικά της Γενικής Συνελεύσεως και ακολούθως, με τη με αριθμό 42117/25-6-2008 πράξη του Πρύτανη του Α.Π.Θ., δημοσιευθείσα στο με αριθμό 672/22-7-2008 ΦΕΚ, τεύχος ΓΙ διορίστηκε ο εφεσίβλητος αναπληρωτής καθηγητής στο ως άνω Τ.Ε.Φ.Α.Α.. Η θέση αυτή είχε προκηρυχθεί, μετά από αίτηση του εφεσίβλητου, με τη με αριθμό 352/26-6-2003 απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως του Τ.Ε.Φ.Α.Α. του Α.Π.Θ., που εγκρίθηκε με τη με στοιχεία Φ. 121/19αΠ5745/Β2 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, της 24-10-2003 και δημοσιεύθηκε νόμιμα στο με αριθμό 213/5-11-2003 ΦΕΚ, μοναδικοί δε υποψήφιοι για την πλήρωση της θέσεως αυτής ήταν ο εφεσίβλητος, που αποτελούσε ήδη μέλος του Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού (ΔΕΠ) του προαναφερθέντος Τμήματος στη βαθμίδα του επίκουρου καθηγητή και ο εκκαλών, α οποίοι και είχαν υποβάλει, την 12-12-2003 και την 30-12-2003 αντίστοιχες σχετικές προς τούτο αιτήσεις και βιογραφικά σημειώματα, μάλιστα υποψηφιότητα για τη θέση του επίκουρου καθηγητή, στο ίδιο Τ.Ε.Φ.Α.Α., το 1997, οπότε και εξελέγη ο εφεσίβλητος, είχε υποβάλει και ο εκκαλών, πλην, όμως,

απέσυρε την υποψηφιότητά του (βλ. τα με αρ. 275/23-12-1997 πρακτικά της Γενικής ΛΥνεύσεως του t.t.:Ψ.Α.Α.). της προαναφερθείσας συνεδριάσεως της Γενικής Συνελεύσεως του Τ.Ε.Φ.Α.Α., της 20-12-2007, είχαν προηγηθεί δύο άλλες συνεδριάσεις της Γενικής Συνελεύσεως, για την εκλογή ενός από τους διαδίκους στη θέση του αναπληρωτή καθηγητή και δη η μία κατά την 3-2-2005 και η έτερη κατά την 27-6-2007, κατά τις οποίες, όμως, δεν εξελέγη κανείς από τους διαδίκους, λόγω μη εξασφαλίσεως της νόμιμης προς τούτο πλειοψηφίας. Ειδικότερα, αποδείχθηκε ότι στα πλαίσια της σχετικής διαδικασίας εκλογής στη θέση του αναπληρωτή καθηγητή για το παραπάνω Τμήμα, το εκ του νόμου οριζόμενο εκλεκτορικό σώμα, το οποίο απαρτίζόταν από τα μέλη του Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού (ΔΕΠ) του παραπάνω Τμήματος στις βαθμίδες του καθηγητή και του αναπληρωτή καθηγητή, κατά τη συνεδρίασή του, της 1-4-2004, όρισε τριμελή (3μελή) επιτροπή, αποτελούμενη από τα μέλη του, αναπληρωτή καθηγητή της Προπονητικής Αθλοπαιδιών του Τ.Ε.Φ.Α.Α. του Α.Π.Θ. (μάρτυρα αποδείξεως), αναπληρωτή καθηγητή της Ειδικής Προπονησιολογίας με ειδίκευση στην Καλαθοσφαίριση του Τ.Ε.Φ.Α.Α. του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης (Δ.Π.Θ.) και αναπληρωτή καθηγητή της Ειδικής Προπονησιολογίας με ειδίκευση στην Καλαθοσφαίριση του Τ.Ε.Φ.Α.Α. του Δ.Π.Θ., για την εκπόνηση, έως την 10-5-2004, εισηγητικής εκθέσεως, με αντικείμενο την αξιολόγηση των υποψηφίων στη βάση των βιογραφικών σημειωμάτων και των αναλυτικών υπομνημάτων για τα πρωτότυπα επιστημονικά τους έργα, τα οποία ήταν υποχρεωμένοι να υποβάλουν σύμφωνα με την προκήρυξη. Λόγω διαφωνιών μεταξύ των ως άνω μελών της εισηγητικής επιτροπής, δεν κατέστη δυνατή η σύνταξη και η εμπρόθεσμη υποβολή ενιαίας εισηγητικής εκθέσεως, αλλά αντίθετα κατατέθηκαν εκπρόθεσμα δύο (2) ξεχωριστά υπομνήματα εισηγητικής εκθέσεως. Το μεν πρώτο υπόμνημα, που κατατέθηκε

την 6-10-2004, υπογραφόταν από τα μέλη της επιτροπής
και κατά το συμπέρασμα
του οποίου έκριναν ότι «και ο δύο υποψήφιοι έχουν τα τυπικά και
ουσιαστικά προσόντα και τις προϋποθέσεις για την πλήρωση της
θέσης, όμως ο κ. υπερέχει εμφανώς του κ.
επειδή το συνολικό ερευνητικό έργο του υποψηφίου
(διδακτικό έργο, δημοσιεύσεις σε επιστημονικά περιοδικά,
συγγραφή βιβλίων, συμμετοχή σε συνέδρια, προπονητική
εμπειρία) έχει συμβάλει στην πρόοδο της επιστήμης στο γνωστικό¹
αντικείμενο της καλαθοσφαίρισης» και πρότειναν στο εκλεκτορικό
σώμα του Τ.Ε.Φ.Α.Α. του Α.Π.Θ. την πλήρωση της θέσεως από
τον εφεσίβλητο, το δε δεύτερο υπόμνημα, που κατατέθηκε την 12-
10-2004, υπογραφόταν από το μέλος της επιτροπής

κατά το συμπέρασμα του οποίου έκρινε ότι «και ο δύο
υποψήφιοι έχουν τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα και τις
προϋποθέσεις για την πλήρωση της θέσης, όμως ο κ.
υπερέχει ελάχιστα, επειδή το συνολικό ερευνητικό έργο του
υποψηφίου έχει συμβάλει στην πρόοδο της επιστήμης και
αναγνωρίζεται από άλλους ερευνητές, όπως φαίνεται από το
μεγάλο αριθμό των αναφορών που περιλαμβάνεται στο
ερευνητικό έργο της υπό προκήρυξη θέσης αναπληρωτή
καθηγητή στο γνωστικό αντικείμενο της καλαθοσφαίρισης» και
πρότεινε στο εκλεκτορικό σώμα την πλήρωση της θέσεως από τον
εκκαλούντα. Κατά την ορισθείσα συνεδρίαση της Γενικής
Συνελεύσεως, της 3-2-2005, για την εκλογή ενός από τους
διαδίκους στη θέση του αναπληρωτή καθηγητή, συνταχθέντων
των με αριθμό 378/3-2-2005 πρακτικών αυτής, ο εκκαλών
εγχείρισε έγγραφο με τον τίτλο «συμπληρωματικό υπόμνημα» και
με ημερομηνία 13-1-2005, απευθυνόμενο προς την Εισηγητική
Επιτροπή και το Εκλεκτορικό Σώμα, υπογραφόμενο από τον ίδιο.
Στο έγγραφο (υπόμνημα) αυτό, που διανεμήθηκε, κατ' εντολή του
Πρόεδρου της Γενικής Συνελεύσεως στα μέλη και στον
εφεσίβλητο, και το περιεχόμενό του καταχωρήθηκε στα εν λόγω

πρακτικά, ο εικαλών ανέφερε τα εξής (επί λέξει): "Σας ενημερώνω όπι στο εισηγητικό σημείωμα του εισηγητού επίκουρου καθηγητή κ (σελ. 11) η εργασία № 5 του επίκουρου καθηγητή και των συνεργατών του:

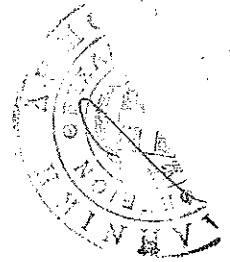
ΕΘΝΙΚΗ
ΙΣΗΓΗΤ ΥΔ

Το ριμπάουντ είναι καθοριστικός παράγοντας για το αποτέλεσμα ενός καλαθοσφαιρικού αγώνα. Γνώση της αναπήδησης της μπάλας μετά από άστοχα σουτ σε σχέση με την πλευρά εκτέλεσης του σουτ είναι αυτό που βοηθά τον παίκτη στη διεκδίκηση της μπάλας. Ο καθορισμός της πλευράς αναπήδησης της μπάλας μετά από άστοχο σουτ ήταν ο σκοπός αυτής της μελέτης. Η ανάλυση των δεδομένων από 48 αγώνες έδειξε ότι: α) τα αμυντικά ριμπάουντ κερδίζονται ευκολότερα από την ισχυρή πλευρά (πλευρά σουτ), β) μετά από ελεύθερη βολή η άμυνα είναι σε πλεονεκτική θέση, γ) μετά από αποτυχημένο μπάσιμο η μπάλα αναπηδά προς την ισχυρή πλευρά, δ) στον τομέα Α και Γ τα ριμπάουντ γίνονται από την ισχυρή πλευρά, ενώ από τον τομέα Β από την αδύνατη πλευρά, και η προπτυχιακή μου εργασία

Πού πάει η μπάλα μετά από άστοχο σουτ. Πτυχιακή Εργασία. ΤΕΦΜ, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης'. Ο σκοπός της προπτυχιακής αυτής εργασίας ήταν ο καθορισμός της πλευράς αναπήδησης της μπάλας μετά από άστοχο σουτ. Στατιστικές μετρήσεις σε 48 αγώνες των τεσσάρων εθνικών κατηγοριών (Α1, Α2, Β και Γ Εθνικής) έδειξαν ότι α) τα αμυντικά ριμπάουντ κερδίζονται ευκολότερα από την ισχυρή πλευρά (πλευρά σουτ), β) μετά από ελεύθερη βολή η άμυνα είναι σε πλεονεκτική θέση, γ) μετά από αποτυχημένο μπάσιμο η μπάλα αναπηδά προς την ισχυρή πλευρά και δ) διαγώνια αριστερά και δεξιά της ρακέτας (θέση Ελ) τα περισσότερα ριμπάουντ γίνονται από την αδύνατη πλευρά",

έχουν τον ίδιο τίτλο και επιπλέον χρησιμοποιούν την ίδια μέθοδο και καταλήγουν στα ίδια συμπεράσματα. Σας ενημερώνων ακόμα ότι η εργασία που εμφανίζεται στο δικό μου βιογραφικό έχει πραγματοποιηθεί ένα περίπου έτος πριν από την εργασία των κκ ως

διπλωματική εργασία υπό την επίβλεψη του κ και έχει κατατεθεί στο Τ.Ε.Φ.Α.Α., Α.Π.Θ. με ημερομηνία 25/5/87^η. Ακόμη ο εκκαλών στο εν λόγω έγγραφό του ανέφερε ότι ούτε ο ίδιος, ούτε οι υπόλοιποι συμμετέχοντες στην προπτυχιακή εργασία είχαν ενημερωθεί για την ύπαρξη της εργασίας του εφεσιβλήτου και των συνεργατών του και τη χρησιμοποίηση των δεδομένων και των αποτελεσμάτων που παρουσιάστηκαν στο συνέδριο, και υπό την μορφή υστερόγραφου ανέφερε ότι ούτε ο ίδιος, ούτε και οι συνάδελφοί του είχαν συνεργαστεί με οποιονδήποτε από τους φερόμενους ως συγγραφείς της εργασίας που εμφανίζοταν στο βιογραφικό σημείωμα του εφεσιβλήτου, εκτός από τον τελευταίο. Μετά την ολοκλήρωση της ακροάσεως των διαδίκων και του μοναδικού παριστάμενου μέλους της προαναφερθείσας εισηγητικής επιτροπής, (ο οποίος ήταν και μέλος του εκλεκτορικού σώματος) και αφού διατυπώθηκαν αιτιάσεις, με την μορφή υπαινιγμών από ορισμένα από τα μέλη του εκλεκτορικού σώματος που αφορούσαν σε λογοκλοπή του εφεσιβλήτου σε βάρος του μεταπτυχιακού φοιτητή του αλλά και σε περιπτώσεις αυτολογοκλοπών αυτού με τη διπλή δημοσίευση των ίδιων επιστημονικών εργασιών του, ακολούθησε ψηφοφορία μεταξύ των δεκατριών (13) παρόντων εκ των δεκαέξι (16) μελών του εκλεκτορικού σώματος και ο εφεσιβλήτος έλαβε τρεις (3) θετικές ψήφους, ο εκκαλών έλαβε τέσσερις (4) θετικές ψήφους, ενώ από τους υπόλοιπους- εκλέκτορες ο ένας (1) ψήφισε αρνητικά και για τους δύο διαδίκους, ενώ α πέντε (5) κατέληξαν σε λευκή ψήφο, με συνέπεια, λόγω μη εξασφαλίσεως της απαιτούμενης πλειοψηφίας να μην εκλεγεί κανείς από τους διαδίκους στη θέση

του αναπληρωτή καθηγητή του Τμήματος. Την 17-4-2006 -και ενώ είχε προηγηθεί μία πυκνή αλληλογραφία μεταξύ του εκκαλούντος, που επεδίωκε την επανάληψη της εκλογικής διαδικασίας και τη διερεύνηση των καταγγελιών, για λογοκλοπή και αυτολογοκλοπή, που διατυπώθηκαν σε βάρος του εφεσιβλήτου κατά τη συνεδρίαση της 3-2-2005, και του Πρύτανη και άλλων Αρχών του Α.Π.Θ., μεταξύ των οποίων και το με αρ. πρωτ. 31965/24-2-2006 έγγραφο του Πρύτανη με το οποίο τον ενημέρωνε όπι αναφορικά με το ζήτημα της διερευνήσεως των καταγγελιών η αρμοδιότητα για την άσκηση πειθαρχικού ελέγχου ανήκε στο Διευθυντή και τον Πρόεδρο του οικείου Τμήματος και τον Κοσμήτορα της οικείας Σχολής-, ο εκκαλών απέστειλε στον Πρόεδρο του άνω Τ.Ε.Φ.Α.Α.,

την με ίδια ημερομηνία αναφορά του, που έλαβε αρ. πρωτ. 1341/17-4-2006, την οποία κοινοποίησε στη Γενική Συνέλευση του άνω Τ.Ε.Φ.Α.Α., στον Πρύτανη του Α.Π.Θ., στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και στην Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Με το έγγραφο αυτό ο εκκαλών, αφού ανέφερε όπι κατά τη διάρκεια της προαναφερθείσας Γενικής Συνελεύσεως, της 3-2-2005, για την εκλογή στη θέση του αναπληρωτή καθηγητή του Τ.Ε.Φ.Α.Α., κατέθεσε έγγραφο με το οποίο ενημέρωσε τη Γενική Συνέλευση του Τμήματος ότι η εργασία του εφεσιβλήτου και των συνεργατών του με τον τίτλο

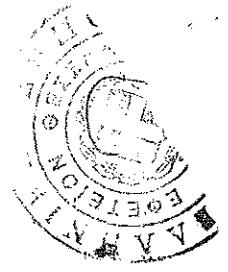
ΦΕΔΔΟΣ ΗΛΙΑΣ
Η
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Που πάει η μπάλα
μετά από άστοχο σουτ. Πτυχιακή Εργασία. ΤΕΦΑΑ, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης», έχουν τον ίδιο τίτλο και επιπλέον χρησιμοποιούν την ίδια μέθοδο και καταλήγουν στα ίδια συμπεράσματα, ανέφερε ακόμη όπι (επί λέξει): "κατά τη διάρκεια

της διαδικασίας της εκλογής προέκυψαν και άλλες παρατυπίες (λογοκλοπές και αυτολογοκλοπές) εκ μέρους του κ.

Τα μέλη της εισηγητικής επιτροπής κκ.

στο εισηγητικό τους σημείωμα όχι μόνον δεν ενημέρωσαν το εκλεκτορικό σώμα για τις παρατυπίες και παρανομίες αυτές, αλλά προσμέτρησαν τις λογοκλοπές και διπλότυπες δημοσιεύσεις στα προσόντα του εφεσιβλήτου ως πρωτότυπες δημοσιεύσεις, συγκαλύπτοντας τα σοβαρά ακαδημαϊκά και ποινικά παραπτώματα και διογκώνοντας έτσι το επιστημονικό του έργο και ότι τις παρατυπίες αυτές αποδέχθηκε ο εφεσιβλήτος (βλ. πρακτικά εκλογής)", επιπλέον δε στην εν λόγω έγγραφη αναφορά του περιέλαβε αιτιάσεις κατά των αρμόδιων πανεπιστημιακών αρχών για την ολιγωρία τους να ασκήσουν πειθαρχικό έλεγχο σε βάρος του εφεσιβλήτου για τις άνω καταγγελίες, αλλά και παρατηρήσεις για τον τρόπο διεξαγωγής της επίδικης διαδικασίας εκλογής, αναφέροντας μάλιστα και σχετικές ενστάσεις και επιστολές που απέστειλε, προς τη Νομική Επιτροπή και την Πρυτανεία του Α.Π.Θ., ζητούσε "να του γνωστοποιηθούν εγγράφως οι λόγοι που δεν κίνησε αυτός (Πρόεδρος του Τ.Ε.Φ.Α.Α.) τις προβλεπόμενες διαδικασίες στο χρονικό διάστημα των 14 μηνών που παρήλθαν: 1. σχετικά με την καταγγελία του για τη λογοκλοπή της πτυχιακής του εργασίας από τον συνυπόψηφίο του αλλά και τη σειρά των υπόλοιπων καταγγελιών για λογοκλοπές από το ίδιο άτομο που καταγράφηκαν στα πρακτικά ύστερα από υποδείξεις μελών του εκλεκτορικού σώματος και 2. σχετικά με την "χαλαρή αντιμετώπιση των λογοκλοπών και των διπλότυπων εργασιών και την προσμέτρηση αυτών στα επιστημονικά προσόντα του συνυποψηφίου στο εισηγητικό σημείωμα που κατέθεσαν δύο μέλη της εισηγητικής επιτροπής, με αποτέλεσμα τη διάσπαση του εκλεκτορικού σώματος και τη μη εκλογή του (τρεις εκλέκτορες ψήφισαν τον λογοκλόπο ενώ άλλοι τρεις στήριξαν την ψήφο τους στο εν λόγω εισηγητικό σημείωμα)", επισημαίνοντας ότι "άλλα Πανεπιστημιακά

Τμήματα του Α.Π.Θ., σε αντίθεση με τη δική σας αδράνεια, έχουν αντιμετωπίσει φαινόμενα λογοκλοπής με τη δέουσα ευαισθησία και με σεβασμό της πανεπιστημιακής δεοντολογίας και του νόμου", επιπλέον δε ανέφερε ότι "σύμφωνα με τον Δρ. Z Dvir, (επιστολή 8.03.2005), εκδότη του «Isokinetics Exercise Science», περιοδικού στο οποίο ο εφεσίβλητος κατέθεσε διπλότυπη εργασία: «...αυτό είναι το δεύτερο γεγονός του είδους στο ίδρυμά σας και ποιος ξέρει πόσα ακόμα περιμένουν να αποκαλυφθούν. Σε προσωπικό επίπεδο και ως ακαδημαϊκός πρέπει να πω ότι η υπόθεση μπορεί να οδηγήσει σε σοβαρή μείωση της υπόληψης του Πανεπιστημίου και για να αποτραπεί αυτό, πρέπει να επιδιωχθούν πειθαρχικές ενέργειες από το Πανεπιστήμιο.». Σημειώνεται, με τη με αρ. πρωτ. Φ. 122.2/82/92839/82/14-7-2006 απόφαση της Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, στην οποία είχε διαβιβαστεί ο σχετικός φάκελος της διαδικασίας εκλογής για έλεγχο νομιμότητας της σχετικής αποφάσεως, κρίθηκε ότι η διαδικασία της 3-2-2005, δεν ήταν σύννομη, λόγω ελλιπούς αιτιολογήσεως της ψήφου ορισμένων εκλεκτόρων και αναπέμφθηκε ο σχετικός φάκελος στο παραπάνω Τμήμα, για να επαναληφθεί νόμιμα η διαδικασία εκλογής από το σημείο στο οποίο έπασχε. Η τελευταία επαναλήφθηκε κατά τη συνεδρίαση της Γενικής Συνελεύσεως της 27-6-2007, συνταχθέντων των με αριθμό 398/27-6-2007 πρακτικών αυτής, κατά την οποία έγινε λόγος τόσο για την καταγγελία του εκκαλούντος σε βάρος του εφεσίβλητου, όσο και για τις παρατηρήσεις που είχαν ήδη διατυπωθεί σε βάρος του τελευταίου, κατά τη συνεδρίαση της 3-2-2005, από μέλη του εκλεκτορικού σώματος σχετικά με άλλες περιπτώσεις λογοκλοπής ή αυτολογοκλοπής, για τη βασιμότητα των οποίων όμως δεν πραγματοποιήθηκε καμία ουσιαστική έρευνα από το ως άνω Τμήμα. Και κατά την επαναληπτική αυτή συνεδρίαση, κατά την οποία δεν παραβρέθηκε ο εκκαλών, κανείς από τους διαδίκους δεν εξελέγη, λόγω μη εξασφαλίσεως της νόμιμης προς τούτο πλειοψηφίας, και δη επί συνόλου δεκαεπτά (17) εκλεκτόρων ήταν

παρόντες και ψήφισαν δεκαπέντε (15) εκλέκτορες και ο εκκαλών έλαβε οκτώ (8) θετικές ψήφους, ο εφεσίβλητος έλαβε έξι (6) θετικές ψήφους, ενώ η μία (1) ψήφος ήταν λευκή. Ο εκκαλών, με έγγραφα απευθυνόμενα προς τον Πρύτανη, ζήτησε τόσο την ακύρωση του παραπάνω αποτελέσματος και την αναπομπή του φακέλου της σχετικής διαδικασίας στο οικείο Τμήμα, προκειμένου να επαναληφθεί αυτή και πράγματι κρίθηκε ότι η διαδικασία δεν έλαβε χώρα σύννομα και δη ότι ο εκκαλών δεν ενημερώθηκε νομότυπα για την επανάληψη της εκλογικής διαδικασίας, με αποτέλεσμα να μην παραστεί στην παραπάνω συνεδρίαση, ώστε να ασκήσει το δικαίωμα της προφορικής ακροάσεως και αναπέμφθηκε ο σχετικός φάκελος, ώστε να επαναληφθεί η διαδικασία από το σημείο, στο οποίο έπασχε (βλ. το με αρ. 67323/26-9-2007 έγγραφο του Πρύτανη Α.Π.Θ.), όσο και την σαφή τοποθέτηση αυτού (Πρύτανη) για την καταγγελλόμενη από τον ίδιο περίπτωση λογοκλοπής από τον εφεσίβλητο και τη μη διενέργεια ένορκης διοικητικής εξέτασης από το Τ.Ε.Φ.Α.Α., την προσμέτρηση των καταγγελλόμενων λογοκλοπών και αυτολογοκλοπών στο επιστημονικό έργο του εφεσίβλήτου από τα μέλη της εισηγητικής επιπροπής, όπως για άλλα διαδικαστικά ζητήματα της διεξαχθείσας εκλογής, αλλά και για την αμεροληψία ορισμένων από τους εκλέκτορες, ο οποίος (Πρύτανης) με το με αρ. πρωτ. 13660/7-11-2007 έγγραφο ανέφερε ότι η αντιμετώπιση των ως άνω ζητημάτων εκφεύγει της αρμοδιότητάς του. Μετά την αναπομπή του οικείου φακέλου επαναλήφθηκε η διαδικασία εκλογής κατά τη συνεδρίαση της Γενικής Συνελεύσεως του Τ.Ε.Φ.Α.Α., την 20-12-2007, η οποία διεξήχθη χωρίς την παρουσία του εφεσίβλήτου, κατά την οποία, όπως προαναφέρθηκε, το εκλεκτορικό σώμα, εξέλεξε ως αναπληρωτή καθηγητή -τον εφεσίβλητο, με έντεκα (41) θετικές- ψήφους, -ενώ ο εκκαλών έλαβε τέσσερις (4) θετικές ψήφους και ένας (1) από τους εκλέκτορες δήλωσε ότι απέχει από την ψηφοφορία. Περαιτέρω, όπως αποδείχθηκε, την 3-1-2008 ο εκκαλών υπέβαλε την με την

ίδια ημερομηνία αναφορά του προς τον (νέο) Πρόεδρο του Τ.Ε.Φ.Α.Α., την οποία κοινοποίησε στον Πρύτανη του Α.Π.Θ., στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και στην Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και στην οποία (αναφορά), πέραν των αιπάσεών του σχετικά με τη διαδικασία που κατέληξε στην εκλογή του εφεσίβλητου ως αναπληρωτή καθηγητή, κατά τη Γενική Συνέλευση της 20-12-2007, και της αναφοράς ότι ο εφεσίβλητος παρουσίασε ως δική του και των συνεονατών του

την προαναφερθείσα διπλωματική εργασία, λογοκλοπή που, όπως επισήμανε, κατήγγειλε με υπόμνημά του στις 3-2-2005 και την αποδέχθηκε ο εφεσίβλητος, διέλαβε και τα εξής αναφορικά με τον εφεσίβλητο (όπως οριοθετούνται από το περιεχόμενο της αγωγής): α) όπι ενσωμάτωσε σημαντικό μέρος της από το έτος 2001 μεταπτυχιακής εργασίας του Ανδρέα Γαρέφη, με τον τίτλο «Επίδραση της ντρίμπλας και ευκινησίας στην ταχύτητα καλαθοσφαιριστών. Μεταπτυχιακή Διατριβή Νο 8, ΤΕΦΜ, ΑΠΘ», στην από το έτος 2003 εργασία του με τον τίτλο «Αξιολόγηση της ταχύτητας, της πρωθητικής ντρίμπλας και της ευκινησίας αθλητριών καλαθοσφαιρίστης σε σχέση με την ηλικία», η οποία δημοσιεύθηκε στο επιστημονικό περιοδικό με την επωνυμία «Γυναίκα και Άθληση», λογοκλοπή που επισημάνθηκε κατά τη συνεδρίαση της Γενικής Συνελεύσεως της 3-2-2005 από τον καθηγητή του ανωτέρω Τμήματος Γεώργιο Γρούιο (μάρτυρα ανταποδείξεως), και στην από το έτος 2003 εργασία με τίτλο «Speed, speed dribble and agility of male basketball players playing in different positions», η οποία δημοσιεύθηκε στο επιστημονικό περιοδικό με την επωνυμία «Journal of Human Movement Studies» και της οποίας συγγραφέας φέρεται ο εφεσίβλητος από κοινού με τους ενώ η καταγγελλόμενη λογοκλοπή προκύπτει από το γεγονός ότι α δύο ανωτέρω επιστημονικές εργασίες αφορούν στην ίδια

συλλογή δεδομένων, έχουν τον ίδιο σκοπό, μεθοδολογία, καθώς και αυτούσια τμήματα από το ίδιο κείμενο σε επανάληψη (πχ συνολικό δείγμα 385 αθλητές/τριες, 7 ηλιακές ομάδες, 12, 13, 14 ... 17 χρονών, τεστ ταχύτητας και ευκινησίας 20 μ μετρήσεις με τη χρήση Photocel/ H2-34, αναλύσεις Απονα μεταξύ ηλικιακών ομάδων, φύλων και κατηγοριών, διαφορές σε χρόνο εκτέλεσης), διαφέρουν ότι στη πρώτη έγινε με γυναίκες και με μεταβλητή την ηλικία, ενώ η δεύτερη με άνδρες και με μεταβλητή τη θέση του παικτη, χωρίς μάλιστα σε καμία από τις εργασίες αυτές να γίνεται μνεία των υπολοίπων,β) ότι διέπραξε αυτολογοκλοπή/δημοσίευση εις διπλούν, δημοσιεύοντας αυτούσια ήδη δημοσιευμένη εργασία στο ελληνικό περιοδικό «Φυσική Αγωγή και Αθλητισμός», «Αποτελεσματικότητα του διδάσκοντα στις κινητικές δεξιοτεχνίες», Φυσική Αγωγή και Αθλητισμός 25, 27-36, μεταφράζοντας την στα σερβικά ένα χρόνο μετά την πρώτη δημοσίευση

χωρίς στην τελευταία να γίνεται καμία αναφορά στην πρώτη, και χωρίς να τελεί σε γνώση του γεγονότος αυτού ο εκδότης του σερβικού περιοδικού, και ότι η εργασία παρουσιάζεται από τους τρεις εισηγητές (της εισηγητικής επιτροπής) ως δύο διαφορετικές εργασίες, διογκώνοντας τον αριθμό δημοσιεύσεων, γ) ότι διέπραξε λογοκλοπή και αυτολογοκλοπή, μετάφραση ήδη δημοσιευμένης εργασίας από τα αγγλικά στα ελληνικά, τρία χρόνια μετά την πρώτη δημοσίευση, σε συνδυασμό με αλλαγή των αρχικών συγγραφέων και δη δημοσίευσε εις διπλούν την εργασία

με εξαίρεση την αφαίρεση μίας μεταβλητής από την πρώτη εργασία, στο περιοδικό Άθληση και Κοινωνία,

χωρίς να κάνει καμία αναφορά στο πρώτο άρθρο,

Η συμβολή

του παπούτσιού δύναμης ως συμπλήρωμα ενός προγράμματος δρομικών και αλτικών ασκήσεων διάρκειας 12 εβδομάδων στη βελτίωση του κάθετου άλματος των καλαθοσφαιριστών/στριών, Αθληση και Κοινωνία, 27, 44-53", δ) όπι διέπραξε αυτολογοκλοπή, παρουσιάζοντας εργασία σε δύο συνέδρια και δη οι ανακοινώσεις:

Η Ηλικία και ανάστημα ελιτ καλαθοσφαιριστών, "ο Βαλκανικό Αθλιατρικό Συνέδριο, Αθήνα, 12-15 Νοεμβρίου" και

φέρουν τον ίδιο τίτλο αν και παρουσιάστηκαν σε διαφορετικά συνέδρια, ένα στην Αθήνα το 1987 και ένα στη Γαλλία το 1988, μάλιστα με αλλαγή σειράς των συγγραφέων, γίνεται δε δημοσίευση σε ιταλικό περιοδικό, με νέα αλλαγή της σειράς των συγγραφέων:

ε) όπι έγινε παρουσίαση σε συνέδριο ήδη δημοσιευμένης εργασίας με την προσθήκη νέου συγγραφέα και δη η περιγραφική έρευνα

Αξιολόγηση των στοιχείων που καθορίζουν την κατοχή της μπάλας και διαχωρίζουν τις νικήτριες από τις ηττημένες ομάδες στην καλαθοσφαίρισης, Αθλητική Απόδοση και Υγεία, 1 (4) 393-400" πρώτα δημοσιεύτηκε σε επιστημονικό περιοδικό και στη συνέχεια παρουσιάσθηκε σε συνέδριο

(2000) Αξιολόγηση της σημασίας των στοιχείων που καθορίζουν την κατοχή της μπάλας στο τελικό αποτέλεσμα των αγώνων καλαθοσφαίρισης, 80 Διεθνές Συνέδριο Φυσικής Αγωγής, Κομοτηνή, 19 - 21 Μαΐου", πράγμα ανήκουστο στην

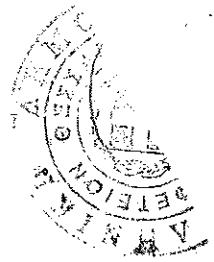
πανεπιστημιακή κοινότητα και στ) όπι και στο παρελθόν είχε κάνει χρήση προϊόντων λογοκλοπής για την εκλογή του στη θέση του επίκουρου καθηγητή του Τ.Ε.Φ.Α.Α. του Α.Π.Θ.. Περαιτέρω, αποδείχθηκε όπι, μετά την ανάληψη των καθηκόντων του Προέδρου του Τ.Ε.Φ.Α.Α. του Α.Π.Θ. από τον καθηγητή Γεώργιο Δογάνη, ο εκκαλών απηύθυνε προς αυτόν την από 15-9-2009 αναφορά του, την οποία κοινοποίησε στον Πρύτανη του Α.Π.Θ., στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και στην Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και στην οποία ενσωμάτωσε όλα τα διαλαμβανόμενα στην προαναφερθείσα από 3-1-2008 αναφορά του ως προς τον εφεσίβλητο. Από το προαναφερόμενο αποδεικτικό υλικό, αναφορικά με τους διαλαμβανόμενους στα προαναφερθέντα έγγραφα (από 13-1-2005 συμπληρωματικό υπόμνημα και από 17-4-2006, 3-1-2008 και 15-9-2009 αναφορές) ισχυρισμούς του εκκαλούντος σε βάρος του εφεσίβλητου, όπως οριοθετούνται με βάση το περιεχόμενο της αγωγής και καθ' ο μέρος φέρονται στο παρόν Δικαστήριο, με την κρινόμενη έφεση, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: Ο εκκαλών, που είναι απόφοιτος του Τμήματος Τ.Ε.Φ.Α.Α. του Α.Π.Θ., και διδάκτωρ στον τομέα της ψυχολογίας του Πανεπιστημίου WOLLONGONG της Αυστραλίας, κατά τη διάρκεια της φοιτήσεώς του στο Τ.Ε.Φ.Α.Α. του Α.Π.Θ. προέβη, από κοινού με τους συμφοιτητές του

και

και υπό τις οδηγίες του εφεσίβλητου στην εκπόνηση προπτυχιακής εργασίας, που αφορούσε στην καλαθοσφαίριση, με τίτλο «Πού πηγαίνει η μπάλα μετά από άστοχο σουτ» και υπότιτλο «Ευστοχία: Σύγκριση στις κατηγορίες A1, A2, Εθνική και Α τοπική κατηγορία», η οποία παραδόθηκε, στην αρμόδια προς τούτο Επιτροπή Παραλαβής, την 25-5-1987. Αντικείμενο της εργασίας αυτής αποτελούσε, σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στην εισαγωγή της, η διαπίστωση της δυνατότητας υπολογισμού του σημείου πτώσεως της μπάλας μετά την

αναπήδησή της στη στεφάνη ή στο ταμπλό εξαιτίας άστοχης προσπάθειας, με απώτερο σκοπό τον προσδιορισμό των κατάλληλων θέσεων των καλαθοσφαιριστών για την εξασφάλιση της κατοχής της. Η εργασία αυτή εκπονήθηκε στα πλαίσια μαθήματος του τότε καθηγητή τους - εφεσιβλήτου, ο οποίος βρήκε το θέμα και το ανέθεσε στην ομάδα των ως άνω φοιτητών, τους κατεύθυνε στο αντικείμενο της έρευνας, ορίζοντας το τι θα ερευνήσουν και τον τρόπο έρευνας, οργανώνοντας και μεθοδεύοντας το αντικείμενο της εργασίας αυτής, όπως αναφέρουν, άλλωστε και οι ίδιοι οι φοιτητές σε εισαγωγικό σημείωμα της εργασίας τους, επιπλέον δε ο εφεσιβλήτος τους εξασφάλισε τις απαραίτητες άδειες προκειμένου να εισέρχονται στους αθλητικούς χώρους, δεδομένου όπως, όπως αποδεικνύεται και από το ίδιο το περιεχόμενο της εργασίας, η παρατήρηση γινόταν με την παρακολούθηση των αγώνων ζωντανά και όχι από βιντεοσκόπηση. Ο εκκαλών και αι υπόλοιποι συμφοιτητές του, προς εξασφάλιση των αναγκαίων για την εκπόνησή της εργασίας τους αυτής πραγματικών δεδομένων, παρακολούθησαν, ζωντανά, σαράντα οκτώ (48) συνολικά αγώνες καλαθοσφαιρίστης και ειδικότερα δώδεκα (12) αγώνες της Α1 Εθνικής Κατηγορίας, δώδεκα (12) αγώνες της Α2 Εθνικής Κατηγορίας, δώδεκα (12) αγώνες της Σ' Εθνικής Κατηγορίας και δώδεκα (12) αγώνες της Α' Τοπικής Κατηγορίας Θεσσαλονίκης και κατέγραψαν τον αριθμό των εύστοχων και των άστοχων βολών των καλαθοσφαιριστών, που συμμετείχαν στους αγώνες αυτούς και περαιτέρω το σημείο του γηπέδου, όπου κατέληγε η μπάλα μετά την επιχείρηση άστοχης βολής και την ανάκτηση της κατοχής της από τους καλαθοσφαιριστές της αμυνόμενης ή της επιτιθέμενης ομάδας προς εξασφάλιση αμυντικών ή επιθετικών ριμπάουντ αντίστοιχα. Κατά την καταγραφή και τη συστηματοποίηση των πραγματικών δεδομένων που συνέλεξαν, οι συγγραφείς της άνω εργασίας διαίρεσαν το καθένα από τα δύο τμήματα του γηπέδου καλαθοσφαιρίστης, εντός του οποίου εκδήλωνε τις επιθετικές της

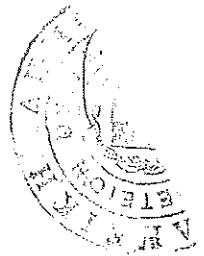
προσπάθειες η καθεμία από τις συμμετέχουσες ομάδες, σε τρεις (3) τομείς που προσδιορίστηκαν με τα στοιχεία Α, Β και Γ, ενώ παράλληλα, προέβησαν με τη χρήση ενός κάθετου νοητού άξονα που διέτρεχε όλο το μήκος του γηπέδου, στη διαίρεση αυτού σε δύο (2) ίσες σε έκταση πλευρές, την δυνατή, η οποία ήταν η πλευρά του γηπέδου από την οποία εκδηλωνόταν η εκάστοτε επιθετική προσπάθεια, και την αδύνατη. Τέλος, κατηγοριοποίησαν τα κατά τα ανωτέρω πραγματικά δεδομένα με βάση το είδος της άστοχης επιθετικής προσπάθειας, η οποία προηγήθηκε της ανάκτησης της κατοχής της μπάλας (βολές εντός παιδιάς, διεισδύσεις, ελεύθερες βολές). Με βάση τα πραγματικά δεδομένα που συγκεντρώθηκαν κατά την παρακολούθηση των κατά τα ανωτέρω αγώνων καλαθοσφαίριστης και μετά την καταγραφή και τη συστηματοποίησή τους με τον τρόπο που αναλυτικά περιγράφεται παραπάνω, οι συγγραφείς της εργασίας κατέληξαν στα ακόλουθα συμπεράσματα: α) μετά από άστοχη βολή εντός παιδιάς από τον τομέα Α η μπάλα κατέληγε συχνότερα στη δυνατή πλευρά (κατά ποσοστό 60%), μετά από άστοχη βολή εντός παιδιάς από τον τομέα Β η μπάλα κατέληγε συχνότερα στην αδύνατη πλευρά (κατά ποσοστό 53,3%) και μετά από άστοχη βολή εντός παιδιάς από τον τομέα Γ η μπάλα κατέληγε συχνότερα στη δυνατή πλευρά (κατά ποσοστό 54,6%), β) τόσο στη δυνατή, όσο και στην αδύνατη πλευρά του γηπέδου τα περισσότερα ριμπάουντ εξασφαλίζονταν από την αμυνόμενη ομάδα (κατά ποσοστά 68,7% και 66,5% αντίστοιχα), γ) τα περισσότερα αμυντικά ριμπάουντ (ποσοστό 50,4%) εξασφαλίζονταν στην αδύνατη πλευρά του γηπέδου, ενώ το ίδιο συνέβη και με τα επιθετικά ριμπάουντ (κατά ποσοστό 52,75%), δ) τα περισσότερα ριμπάουντ μετά από άστοχη ελεύθερη βολή εξασφαλίζονταν από τους αθλητές της αμυνόμενης ομάδας, ε) μετά από άστοχη προσπάθεια διείσδυσης τα περισσότερα ριμπάουντ εξασφαλίζονταν από την αμυνόμενη ομάδα (κατά ποσοστό 60,8%), ενώ το μεγαλύτερο μέρος αυτών (ποσοστό 55%)

εξασφαλίζοταν στη δυνατή πλευρά του γηπέδου (κατά επιμέρους ποσοστό 33% από την αμυνόμενη ομάδα και 22% από την επιπιθέμενη ομάδα), ενώ από τα ριμπάουντ που εξασφαλίζονταν στην αδύνατη πλευρά (ποσοστό 45%), τα περισσότερα από αυτά ήταν αμυντικά (κατά το επιμέρους ποσοστό των 28%) παρά επιθετικά (ποσοστό 17%). Όπως αποδείχθηκε ο εφεσίβλητος, από κοινού με τους

κατά τη διάρκεια του Πρώτου Παγκόσμιου Συνεδρίου Ιατρικής και Φυσιοθεραπείας της Καλαθοσφαίρισης (1st World Congress of Medicine and Physiotherapy of Basketball), το οποίο έλαβε χώρα στο Παρίσι, κατά το χρονικό διάστημα από 22 έως 24-1-1988, προέβησαν σε ανακοίνωση με τίτλο «Rebound side for unsuccessful shots in basketball (Η πλευρά της αναπήδησης της μπάλας μετά από άστοχες βολές στην Καλαθοσφαίριση)», η οποία, όπως το περιεχόμενό της προκύπτει, λόγω του προφορικού χαρακτήρα της, από την περίληψή της που περιλαμβάνεται στο από 2004 βιογραφικό σημείωμα (υπό στοιχ. 8.1.5, σελ. 19), που κατέθεσε ο εκκαλών στα πλαίσια της διαδικασίας εκλογής για τη θέση του αναπληρωτή καθηγητή του Τ.Ε.Φ.Α.Α., στηριζόταν σε πραγματικά δεδομένα από σαράντα οκτώ (48) αγώνες καλαθοσφαίρισης και η οποία περιλάμβανε τα ακόλουθα συμπεράσματα: α) τα αμυντικά ριμπάουντ κερδίζονται ευκολότερα από την ισχυρή πλευρά, β) μετά από ελεύθερη βολή η αμυνόμενη ομάδα βρίσκεται σε πλεονεκτική θέση, γ) μετά από αποτυχημένη διείσδυση η μπάλα αναπηδά προς την ισχυρή πλευρά και δ) στους τομείς Α και Γ τα περισσότερα ριμπάουντ εξασφαλίζονται από την ισχυρή πλευρά, ενώ στον τομέα Β στην αδύνατη πλευρά. Την παραπάνω ανακοίνωση με τίτλο «Η πλευρά της αναπήδησης της μπάλας μετά από άστοχες βολές στην Καλαθοσφαίριση» (Rebound side for unsuccessful shots in basketball), ο εκκαλών την περιέλαβε, στο προαναφερθέν από 2004 βιογραφικό του σημείωμα (υπό στοιχ. 6.5, σελ. 8η), καθώς και στο βιογραφικό σημείωμα που κατέθεσε ως υποψήφιος για τη

θέση του επίκουρου καθηγητή, όπως αναφέρεται στα τηρηθέντα με αριθμό 275/23-12-1997 πρακτικά της Γενικής Συνελεύσεως του Τ.Ε.Φ.Α.Α, της 23-12-1997 (βλ. αυτά). Όπως έγινε δεκτό με την εικαλούμενη απόφαση (επί λέξει) "η ανακοίνωση, στην οποία συμμετείχε ο εναγών, στηρίχθηκε στα πραγματικά δεδομένα του είχαν συγκεντρωθεί από τον εναγόμενο και τους υπόλοιπους συμφοιτητές του. Άλλωστε το γεγονός αυτό εμμέσως πλην σαφώς παραδέχτηκε και ο ίδιος ο εναγών κατά την ακρόασή του από τα μέλη του εκλεκτορικού σώματος στη συνεδρίαση της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης της 03.02.2005 (βλ. σχ. τις με αριθμούς 58-60 σελίδες του επικυρωμένου φωτοτυπικού αντιγράφου των με αριθμό 378/03.02.2005 πρακτικών της Γενικής Συνέλευσης του ως άνω Τμήματος, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος)", πλην, όμως το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έκρινε, περαιτέρω, με την εικαλούμενη απόφαση, ότι ούτε η πτυχιακή εργασία, στην εκπόνηση της οποίας συμμετείχε ο εκκαλών, ούτε η ανακοίνωση, στην οποία συμμετείχε ο εφεσίβλητος, αποτελούν έργα προστατευόμενα από την έννομη τάξη, καθώς ελλείπει από αυτά το στοιχείο της πρωτοτυπίας, κατά το Ν 2121/1993 και επομένως η χρήση από τον εφεσίβλητο για την εκπόνηση της ανακοίνωσεώς του πραγματικών δεδομένων που είχαν περιληφθεί στην πτυχιακή εργασία του εκκαλούντος, δεν συνιστά προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας του εκκαλούντος, ούτε πραγματώνει τη νομοτυπική μορφή του πειθαρχικού παραπτώματος της λογοκλοπής, και ακολούθως δέχθηκε ότι ο εκκαλών, με τον ως άνω ισχυρισμό του, τέλεσε συκοφαντική δυσφήμηση σε βάρος του εφεσίβλήτου. Σύμφωνα με τα παραπάνω αποδειχθέντα, τα όσα ο εκκαλών ισχυρίσθηκε με το από 13-1-2005 και κατατέθεν την 3-2-2005 συμπληρωματικό υπόμνημά του, καθώς και με τις από 17-4-2006, 3-1-2008 και 15-9-2009 έγγραφες αναφορές του, αναφορικά με την προρρηθείσα

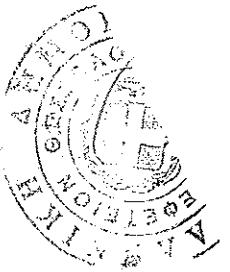

ανακοίνωση του εφεσιβλήτου και των συνεργατών του και τη σχέση της με την προπτυχιακή εργασία αυτού (εκκαλούντος) και των συμφοιτηών του, όπως αισχυρισμοί του αυτοί αναφέρθηκαν παραπάνω, ανεξάρτητα από το αν η συγκεκριμένη προπτυχιακή εργασία είναι πρωτότυπο ή όχι έργο, υπαγόμενο στην προστασία των διατάξεων του Ν. 2121/1993 "πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα" (διατάξεις άλλωστε που δεν επικαλείτο ο εκκαλών) **είναι αληθή** και επομένως δεν συντρέχουν στο πρόσωπο του εκκαλούντος τα απαιτούμενα στοιχεία για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφημήσεως (άρθρο 363 ΠΚ) σε βάρος του εφεσιβλήτου, όπως εσφαλμένα δέχθηκε το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο. Ακόμη αποδείχθηκε ότι ο εφεσιβλήτος, με την ιδιότητα του επίκουρου καθηγητή του Τ.Ε.Φ.ΑΑ του ΑΠ.Θ., επέβλεψε, από κοινού με τους καθηγητές του ίδιου Τμήματος

την εκπόνηση, κατά το έτος 2001, της **μεταπτυχιακής εργασίας του φοιτητή** με θέμα την «Επίδραση της ντρίμπλας και της ευκινησίας στην ταχύτητα των καλαθοσφαιριστών» και με αντικείμενο την μελέτη και τη σύγκριση της ταχύτητας, της ευκινησίας και της προωθητικής ντρίμπλας των καλαθοσφαιριστών ανάλογα με την ηλικία, το αγωνιστικό επίπεδο και το φύλο αυτών. Στα πλαίσια της εκπονήσεως της εργασίας αυτής μετρήθηκαν και καταγράφηκαν, με τη χρήση του κατάλληλου τεχνικού εξοπλισμού (σύστημα φωτοκύτταρων, υψημετρητής, ζυγαριά ακριβείας, μετροταινία), η μέγιστη δρομική ταχύτητα, η μέγιστη ταχύτητα με ντρίμπλα, η ευκινησία και τα ανθρωπομετρικά χαρακτηριστικά (ύψος, βάρος) τριακοσίων ογδόντα πέντε (385) συνολικά αθλητών και αθλητριών καλαθοσφαιριστης, ηλικίας από δώδεκα (12) έως και άνω των δεκαεπτά (17) ετών, από τους οποίους αι διακόσιοι είκοσι τέσσερις (224) ήταν αρσενικού και α εκατόν εξήντα μία (161) θηλυκού γένους. Τα αποτελέσματα των σχετικών μετρήσεων καταχωρήθηκαν με βάση το φύλο των συμμετεχόντων αθλητών

και αθλητριών, αι οποίοι κατανεμήθηκαν περαιτέρω σε υποομάδες με κριτήριο την ηλικία τους (αθλητές και αθλήτριες 12 ετών, 13 ετών, 14 ετών, 15 ετών, 16 ετών, 17 ετών και άνω των 17 ετών), την καταγραφή δε των μετρήσεων αυτών ακολούθησε η επεξεργασία τους, μέσω της συγκρίσεως μεταξύ των επιδόσεων αθλητών και αθλητριών διαφορετικού φύλου και διαφορετικής ηλικίας, τα αποτελέσματα της οποίας περιλήφθηκαν στο συμπέρασμα της εν λόγω εργασίας. Μετά την ολοκλήρωση της εν λόγω μεταπτυχιακής εργασίας του μεταπτυχιακού φοιτητή

ο εφεσίβλητος προέβη, κατά το έτος 2003, στη δημοσίευση, στο περιοδικό με την επωνυμία «Γυναίκα και άθληση», εργασίας με θέμα την «Αξιολόγηση της ταχύτητας, της προωθητικής ντρίμπλας και της ευκινησίας αθλητριών καλαθοσφαίρισης σε σχέση με την ηλικία», στην οποία ήταν ενσωματωμένο το τμήμα εκείνο των πραγματικών δεδομένων της προαναφερθείσας εργασίας, τα οποία αφορούσαν αποκλειστικά σε αθλήτριες και τα οποία ήταν καταχωρημένα και συστηματοποιημένα με την μέθοδο που περιγράφεται ανωτέρω. Τα παραπάνω έγιναν δεκτά με την εκκαλούμενη απόφαση, πλην, όμως το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, μ' αυτήν έκρινε όπι η συγκεκριμένη μεταπτυχιακή εργασία που εκπονήθηκε κατά τον τρόπο που περιγράφεται, δεν υπάγεται στην έννοια του προστατευόμενου από την ένωση τάξη πνευματικού έργου λόγω ελλείψεως του στοιχείου της πρωτοτυπίας και η χρήση των πραγματικών δεδομένων που συγκεντρώθηκαν στο πλαίσιο της μεταπτυχιακής εργασίας του δεν πραγματώνει την αντικειμενική υπόσταση της αξιόποινης πράξης της κλοπής πνευματικής ιδιοκτησίας, ούτε συνιστά το πειθαρχικό παράπτωμα της λογοκλοπής, δεδομένου ότι τα δεδομένα αυτά, τα οποία αποτελούν το αποκλειστικό περιεχόμενης εν λόγω εργασίας δεν συνιστούν πρωτότυπο πνευματικό έργο και ακολούθως δέχθηκε ότι ο εκκαλών, με τον ως άνω ισχυρισμό του, τέλεσε συκοφαντική δυσφήμηση σε βάρος του εφεσίβλητου. Σύμφωνα με τα

παραπάνω αποδειχθέντα, τα οσα ο εκκαλών ισχυρίσθηκε με τις από 3-1-2008 και 15-9-2009 έγγραφες αναφορές του, αναφορικά με την προρρήθεισα δημοσίευση του εφεοιβλήτου και των συνεργατών του (αναφερόμενη στο βιογραφικό του υπό στοιχ. 7.1.28, σελ. 17) και τη σχέση της με την μεταπτυχιακή εργασία του

όπως α ισχυρισμοί του αυτοί αναφέρθηκαν παραπάνω, ανεξάρτητα από το αν η συγκεκριμένη μεταπτυχιακή αυτή εργασία, είναι πρωτότυπο ή όχι έργο, υπαγόμενο στην προστασία των διατάξεων του Ν 2121/1993 "πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα" (διατάξεις άλλωστε που δεν επικαλείται ο εκκαλών) είναι αληθή, και επομένως δεν συντρέχουν στο πρόσωπο του εκκαλούντος τα απαιτούμενα στοιχεία για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφημήσεως (άρθρο 363 ΠΚ) σε βάρος του εφεσιβλήτου, όπως εσφαλμένα δέχθηκε το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο. Ακόμη αποδείχθηκε ότι η εργασία, την οποία συνέταξε ο εφεσιβλήτος από κοινού με τους και

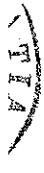
με θέμα «Ταχύτητα, ταχύτητα ντρίμπλας και ευκινησία αρρένων καλαθοσφαιριστών που αγωνίζονται σε διαφορετικές θέσεις (Speed, speed dribble and agility of male basketball players playing in different positions)» και η οποία δημοσιεύθηκε κατά το έτος 2003 στο αγγλόφωνο περιοδικό με την επωνυμία «Journal of Human Movement Studies» (δημοσίευση αναφερόμενη στο βιογραφικό του υπό στοιχ. 7.1.27) βασίζονταν στα πραγματικά δεδομένα της άνω μεταπτυχιακής εργασίας του και επομένως, ανεξάρτητα από το αν η συγκεκριμένη μεταπτυχιακή αυτή εργασία, είναι πρωτότυπο ή όχι έργο, υπαγόμενο στην προστασία των διατάξεων του Ν. 2121/1993 "πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πτολιτιστικά θέματα", τα σχετικά διαλαμβανόμενα στις προαναφερθείσες από 3-1-2008 και 15-9-2009 αναφορές του είναι αληθή, οπότε δεν συντρέχουν στο πρόσωπο του εκκαλούντος τα απαιτούμενα στοιχεία για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος της συκοφαντικής

δυσφημήσεως (άρθρο 363 ΠΚ) σε βάρος του εφεσιβλήτου, όπως
εσφαλμένα δέχθηκε το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο,
ειδικότερα δέχθηκε ότι δεν αποδείχθηκε ότι η ως άνω εργασία του
εφεσιβλήτου και των συνεργατών του βασίζονταν στα επίδικα
πραγματικά δεδομένα και ότι "σε κάθε πάντως περίπτωση η
χρήση των πραγματικών δεδομένων που συγκεντρώθηκαν στο
πλαίσιο της μεταπτυχιακής εργασίας του σε καμία
περίπτωση δεν πραγματώνει την αντικειμενική υπόσταση της
αξιόποινης πράξης της κλοπής πνευματικής ιδιοκτησίας ούτε
συνιστά το πειθαρχικό παράπτωμα της λογοκλοπής, δεδομένου
ότι τα δεδομένα αυτά, τα οποία αποτελούν το αποκλειστικό¹
περιεχόμενο της εν λόγω εργασίας δεν συνιστούν πρωτότυπο
πνευματικό έργο". Πρέπει να σημειωθεί ότι με τη με αριθμό
7062/2013 (τελεσίδικη) απόφαση του Τριμελούς
Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης ο εφεσιβλήτος κηρύχθηκε
αθώος για την αξιόποινη πράξη της κλοπής πνευματικής
ιδιοκτησίας (παράβαση άρθρου 66 παρ. 1 Ν 2121/1993) -για την
οποία του ασκήθηκε ποινική δίωξη μετά από έγκληση του
εκκαλούντος- αναφορικά με τις προαναφερθείσες προπτυχιακή
εργασία και μεταπτυχιακή εργασία, καθώς κρίθηκε ότι οι εργασίες
αυτές, στερούμενες μοναδικότητας, δημιουργικού ύψους και
πρωτοτυπίας, δεν έχουν τα χαρακτηριστικά του προστατευόμενου
έργου σύμφωνα με το Ν 2121/1993 και επομένως δεν
προστατεύονται με τις διατάξεις της πνευματικής ιδιοκτησίας,
επιπλέον δε αναφορικά με την μεταπτυχιακή εργασία ότι δεν
υπήρχε δόλος του τότε κατηγορουμένου- και ήδη εφεσιβλήτου,
απόφαση που λαμβάνεται υπόψη μόνο για τη συναγωγή
οικαστικών τεκμηρίων και δεν αποτελεί δεοδικασμένο για την
έκβαση της παρούσας πολιτικής υποθέσεως (ΑΠ 1364/2011, ΑΠ
410/2010, ΑΠ 1349/2009, σε ΤρΝομΠλ Νόμος). Αποδείχθηκε,
ακόμη, ότι ο εφεσιβλήτος από κοινού με τον
εκπόνησαν εργασία με θέμα την «Αποτελεσματικότητα του
διασκάλου στη Φυσική Αγωγή», η οποία δημοσιεύθηκε, κατά το

μήνα Νοέμβριο του έτους 1989, στο σερβικό επιστημονικό περιοδικό με την επωνυμία «Fizicka Cultura Beograd (Physical culture)», με τον τίτλο «U cemu se ogleda uspeh predavaca fizicke kulture», η εργασία, όμως, αυτή είχε ήδη δημοσιευτεί από τους συγγραφείς της, κατά το έτος 1988, στο επιστημονικό περιοδικό με την επωνυμία «Физички Аспекти на Атлетистичкото спортско изкуство» («Физички аспекти на атлетистичкото спортско изкуство»), με τον τίτλο «Атлетелесматикотата на дидаскоанта стис кинетикес дециотехникес», όπως, άλλωστε, αναφέρεται στο προσκομιζόμενο μετ' επικλήσεως από τον εκκαλούντα από 16-6-2005 έγγραφο του υπεύθυνου εκδότη του ως άνω αλλοδαπού περιοδικού Καθ.

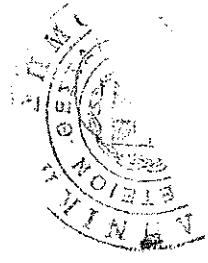
νομίμως μεταφρασμένο στην ελληνική γλώσσα, αμφότερες δε τις δημοσιεύσεις ο εφεσίβλητος τις περιέλαβε στο προαναφερθέν βιογραφικό του σημείωμα (υπό στοιχ. 7.1.2 και 7.1.3, σελ. 14, αντίστοιχα) και παρουσιάστηκαν από τον εισηγητή στα προαναφερθεν υπόμνημα εισηγητικής έκθεσης, ως δύο διαφορετικές εργασίες. Επομένως, τα όσα σχετικά ισχυρίζεται ο εκκαλών με τις προαναφερθείσες αναφορές του είναι αληθή και τούτο δεν αναρείται από το γεγονός ότι σε άλλο σημείο του βιογραφικού ο εφεσίβλητος αναφέρει ότι πρόκειται για την ίδια εργασία και συνακόλουθα δεν συντρέχουν στο πρόσωπο του εκκαλούντος τα απαιτούμενα στοιχεία για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφημήσεως (άρθρο 363 ΠΚ) σε βάρος του εφεσίβλητου, όπως εσφαλμένα δέχθηκε το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο. Αποδείχθηκε ακόμη ότι κατά το έτος 1998 ο εφεσίβλητος από κοινού με τους

δημοσίευσε (ο εφεσίβλητος εμφανίζεται ως ο δεύτερος κατά σειρά από τους συμμετέχοντες συγγραφείς) στο επιστημονικό περιοδικό με την επωνυμία «Coaching and Sport Science Journal», εργασία με τον τίτλο «The evaluation of the influence of Strength Shoe as an effective supplement to a twelve week training program on the vertical improvement of male and female Greek basketball players» (Η αξιολόγηση της επιρροής του παπούτσιού δύναμης ενός

αποτελεσματικού συμπληρώματος ενός προπονητικού προγράμματος διάρκειας δώδεκα (12) εβδομάδων για την βελτίωση του κάθετου άλματος Ελλήνων καλαθοσφαιριστών και Ελληνίδων καλαθοσφαιριστριών), (δημοσίευση αναφερόμενη στο βιογραφικό του σημείωμα υπό στοιχ. 7.1.13, σελ. 15) και αντικείμενο τη συμβολή του παπουτσιού δύναμης σε ένα πρόγραμμα προπόνησης διάρκειας δώδεκα (12) εβδομάδων, στο οποίο συμμετέχαν είκοσι δύο (22) συνολικά καλαθοσφαιριστές και καλαθοσφαιρίστριες, έντεκα (11) ανά φύλο, με σκοπό την βελτίωση του κάθετου άλματός τους. Για την εξυπηρέτηση του σκοπού της εργασίας αυτής οι συμμετέχοντες αθλητές χωρίστηκαν σε τέσσερις (4) επιμέρους ομάδες, από τις οποίες τα μέλη των δύο (2) χρησιμοποίησαν κατά τη διάρκεια του προγράμματος παπούτσια δύναμης, όπως αυτά περιγράφονταν στην εργασία, ενώ τα μέλη των υπόλοιπων δύο (2) χρησιμοποίησαν κοινά αθλητικά παπούτσια του εμπορίου και στη συνέχεια όλοι οι συμμετέχοντες υποβλήθηκαν σε συγκεκριμένες μετρήσεις και δοκιμασίες, προκειμένου να διαπιστωθεί η επίδραση του παπουτσιού δύναμης από τη σύγκριση των επιδόσεών τους. Το έτος 2001 ο εφεσιβλητος από κοινού με τους

δημοσίευσαν στο επιστημονικό περιοδικό με την επωνυμία «Αθληση και Κοινωνία» επιστημονική εργασία με τον τίτλο «Η συμβολή του παπουτσιού δύναμης ως συμπλήρωμα ενός προγράμματος δρομικών και αλτικών ασκήσεων διάρκειας 12 εβδομάδων στη βελτίωση του κάθετου άλματος των καλαθοσφαιριστών/στριών» (δημοσίευση αναφερόμενη στο βιογραφικό του υπό στοιχ. 7.1.20, σελ. 16). Η εργασία αυτή, όπως προκύπτει από το περιεχόμενο της διαλαμβανόμενης στο βιογραφικό σημείωμα του εφεσιβλήτου περιλήψεώς της, αποτελεί μετάφραση της προαναφερθείσας εργασίας του 1998, ως προς την οποία, όμως, υπολείπεται κατά μία δοκιμασία από αυτές που υποβλήθηκαν οι συμμετέχοντες αθλητές, χωρίς όμως, να γίνεται σ' αυτήν ή τουλάχιστον στο βιογραφικό σημείωμα του

εφεσίβλήτου αποιαδήποτε μνεία της κοινής της βάσεως με τη χρονικά προηγηθείσα εργασία. Όπως έγινε δεκτό, με την εκκαλούμενη απόφαση, εν προκειμένω πρόκειται για αυτολογοκλοπή εκ μέρους του εφεσίβλήτου, με σκοπό τη διόγκωση του επιστημονικού του έργου και ο σχετικός ισχυρισμός του εκκαλούντος συνιστά το αδίκημα της δυσφημήσεως (άρθρο 362 ΠΚ), πλην, όμως, αίρεται ο άδικος χαρακτήρας της λόγω δικαιολογημένου ενδιαφέροντος του εκκαλούντος, κατ' εφαρμογή του άρθρου 367 παρ. 1 περ. γ' ΠΚ (βλ. εικαλουμένη) και επομένως, ως προς το κεφάλαιό της αυτό δεν μεταβιβάσθηκε στο παρόν Δικαστήριο η εκκαλούμενη απόφαση, με την ένδικη έφεση, καθόσον ο εκκαλών δεν το προσέβαλε, με σχετικό λόγο και συνεπώς εκφεύγει της κρίσεως του παρόντος Δικαστηρίου. Εξάλλου, αποδείχθηκε, ότι ο εφεσίβλητος από κοινού με τους

προέβησαν,

στα πλαίσια του ?ου Βαλκανικού Αθλιατρικού Συνεδρίου (7th Balkan Congress of Sports Medicine), που έλαβε χώρα στην Αθήνα, κατά το χρονικό διάστημα από 12 έως 15 Νοεμβρίου 1987, σε ανακοίνωση με τον τίτλο «Ηλικία και ανάστημα elite καλαθοσφαιριστών», αλλά και λίγο αργότερα, κατά τη διάρκεια του Πρώτου Παγκόσμιου Συνεδρίου Ιατρικής και Φυσιοθεραπείας της Καλαθοσφαίρισης (1st World Congress of Medicine and Physiotherapy of Basketball), που έλαβε χώρα στο Παρίσι, κατά το χρονικό διάστημα από 22 έως 24 Ιανουαρίου 1988, προέβησαν σε ταυτόσημη ανακοίνωση με τίτλο «Ηλικία και ανάστημα elite καλαθοσφαιριστών (Age and stature of elite basketball players)», η μοναδική δε διαφορά μεταξύ των δύο (2) αυτών ανακοινώσεων, α οποίες αφορούσαν στα δεδομένα που συγκεντρώθηκαν από οκτακόσιους σαράντα τρεις (843) καλαθοσφαιριστές που συμμετείχαν ή απλώς δηλώθηκαν στις διοργανώσεις του Προ-Ολυμπιακού Τουρνουά του Παρισιού του έτους 1984, του Πανευρωπαϊκού Πρωταθλήματος της Στουτγάρδης του έτους 1985, του Παγκόσμιου Πρωταθλήματος της Μαδρίτης του έτους

1986 και του Πανευρωπαϊκού Πρωταθλήματος της Αθήνας του έτους 1987, ήταν η σειρά εμφανίσεως του ονόματος του εφεσίβλητου (πρώτο στην πρώτη ανακοίνωση και δεύτερο στη δεύτερη ανακοίνωση). Πανομοιότυπο περιεχόμενο με τις ανακοινώσεις αυτές έχει και η εργασία, που δημοσιεύθηκε από τους ίδιους συγγραφείς, κατά το έτος 1989, στο επιστημονικό ιταλικό περιοδικό με την επωνυμία «Scuola dello Sport» με τον τίτλο «Ηλικία και ανάστημα elite καλαθοσφαιριστών (Eta e statura dei giocatori di pallacanestro)», με μοναδικό σημείο διαφοροποίησεως τη μεταβολή της σειράς παραθέσεως των ονομάτων των συγγραφέων. Τα παραπάνω έγιναν δεκτά με την εκκαλούμενη απόφαση, ο δε εκκαλών, που ανέφερε αυτά στις προαναφερθείσες αιτήσεις του, ισχυρίσθηκε αληθή γεγονότα και επομένως δεν στοιχειοθετείται η πράξη της συκοφαντικής δυσφημήσεως, όπως εσφαλμένα δέχθηκε το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με την εκκαλούμενη απόφαση. Αποδείχθηκε, ακόμη, ότι ο εφεσίβλητος εκπόνησε, από κοινού με τους εργασία με τίτλο «Αξιολόγηση των στοιχείων που καθορίζουν την κατοχή της μπάλας και διαχωρίζουν τις νικήτριες και τις ηπημένες ομάδες στην καλαθοσφαίριση», με αντικείμενο τη διαπίστωση της υπάρξεως πιθανής σχέσεως ανάμεσα στα στοιχεία, τα οποία καθορίζουν την κατοχή της μπάλας κατά τη διάρκεια ενός αγώνα καλαθοσφαίρισης, με το αποτέλεσμα αυτού, ενώ αντικείμενο της σχετικής έρευνας αποτέλεσαν επτακόσιοι πενήντα οκτώ (758) αγώνες της Α1 Εθνικής Κατηγορίας και διεθνών διοργανώσεων, α οποίοι καλύπτονταν από στατιστική υπηρεσία, τα συμπεράσματα δε στα οποία κατέληξαν ήταν ότι τα ριμπάουντ, ιδιαίτερα τα αμυντικά, διαδραματίζουν ενισχυμένο ρόλο στην έκβαση του αγώνα, ενώ η επίτευξη περισσότερων κλεψιμάτων και λιγότερων λαθών, αυξάνει σημαντικά τις πιθανότητες επιτυχίας. Η εργασία αυτή δημοσιεύθηκε, τον Δεκέμβριο του 1999, στο επιστημονικό περιοδικό με την επωνυμία «Αθλητική Απόδοση και Υγεία» και

λίγους μήνες αργότερα, οι συγγραφείς της εργασίας αυτής προέβησαν, με τη συμμετοχή και της στα πλαίσια του 8ου Διεθνούς Συνεδρίου Φυσικής Αγωγής, που έλαβε χώρα στην Κομοτηνή, κατά το χρονικό διάστημα από 19 έως 21 Μαΐου 2000, σε ανακοίνωση με τίτλο «Αξιολόγηση της σημασίας των στοιχείων που καθορίζουν την κατοχή της μπάλας στο τελικό αποτέλεσμα των αγώνων καλαθοσφαίρισης», **το περιεχόμενο της οποίας ήταν ταυτόσημο με αυτό της παραπάνω εργασίας τους.** Τα παραπάνω έγιναν δεκτά με την εκκαλούμενη απόφαση, ο δε εκκαλών, που ανέφερε αυτά στις προαναφερθείσες αιτήσεις του **ισχυρίσθηκε αληθή γεγονότα** και επομένως δεν στοιχειοθετείται η πράξη της συκοφαντικής δυσφημήσεως, όπως εσφαλμένα δέχθηκε το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με την εκκαλούμενη απόφαση. Πρέπει να σημειωθεί ότι η λογοκλοπή σύμφωνα με τον Κανονισμό Μεταπτυχικών Σπουδών του Α.Π.Θ. και τον Κώδικα Δεοντολογίας στην έρευνα (άρθρο 3) που εξέδωσε η Επιτροπή Έρευνών του Α.Π.Θ. **θεωρείται σα βαρό ακαδημαϊκό παράπτωμα**, πρόκειται δε για την οικειοποίηση λέξεων, φράσεων, ιδεών, νοημάτων ή και ολόκληρου πνευματικού έργου. Οι βασικότερες μορφές λογοκλοπής, τις οποίες θα πρέπει ο συγγραφέας να έχει υπόψη του προκειμένου να αποφύγει το ακαδημαϊκό αυτό αδίκημα, είναι: η κατά λέξη αντιγραφή μεγάλου τμήματος ή ακόμη και ολόκληρου του πνευματικού έργου και η παρουσίασή του ως πόνημα του συγγραφέα, η αναφορά των πηγών αποκλειστικά στη βιβλιογραφία και η αποφυνη χρησιμοποιήσεώς τους στο κείμενο, η αντιγραφή ή ακόμη και η παράφραση ιδέας χωρίς αναφορά στην πηγή από την οποία αντλήθηκε. Εξάλλου **αυτολογοκλοπή** είναι η ανακύκλωση-ανασύνθεση παλαιών έργων του συγγραφέα και η παρουσίαση τους ως νέα αυτοτελή εργασία. Η αυτολογοκλοπή χρησιμοποιεί μέρος μίας δημοσιεύσεως σε μια επόμενη δημοσίευση, χωρίς τη χρήση μίας αναφοράς ή μίας παραπομπής σε μία παράφραση μίας προηγούμενης δημοσιεύσεως, είναι δε λανθασμένη για αρκετούς διαφορετικούς λόγους και δη: α) ο

αριθμός επιστημονικών δημοσιεύσεων είναι ένα σημαντικό πιστοποιητικό για τους συγγραφείς στον ακαδημαϊκό κόσμο και η επανάληψη της ίδιας δημοσιεύσεως διογκώνει τον αριθμό δημοσιεύσεων, που δίνουν στο λογοκλόπτο καλή φήμη την οποία δεν αξίζει. β) τα περισσότερα ακαδημαϊκά περιοδικά δέχονται μόνο νέο υλικό για δημοσίευση, η δε επανάληψη του προηγουμένως δημοσιευμένου κειμένου είναι μια εξαπάτηση του εκδότη του περιοδικού από το συγγραφέα. Ο εκκαλών, με τους παραπάνω αληθείς επίδικους ισχυρισμούς του, περι λογοκλοπής και αυτολοκολοπής εκ μέρους του εφεσιβλήτου, έθεσε, κατ' αρχάς, σε αμφισβήτηση τόσο την ηθική ακεραιότητα, όσο και την επαγγελματική ευσυνειδησία και την επιστημονική επάρκεια του εφεσιβλήτου, πλην, όμως, όπως, αποδείχθηκε, ο εκκαλών προέβη στις ανωτέρω ενέργειες από δικαιολογημένο ενδιαφέρον, που απορρέει από τη συμμετοχή του εφεσιβλήτου και του ίδιου (εκκαλούντος) στην ίδια διαδικασία για την εκλογή αναπληρωτή καθηγητή του Τ.Ε.Φ.Α.Α, του Α.Π.Θ., στα πλαίσια της οποίας ο εκκαλών είχε αναγνωριζόμενο από την έννοιη τάξη ενδιαφέρον να αναδείξει περιπτώσεις πειθαρχικών παραπτωμάτων του συνυποψηφίου του, τα οποία υπέπεισαν στην αντίληψή του και τα οποία άπτονταν τόσο του κρινόμενου επιστημονικού του έργου, όσο και του απαιτούμενου επιστημονικού του ήθους, δηλαδή στοιχείων αποφασιστικής σημασίας για την αξιολόγηση του τελευταίου, προκειμένου να διαφυλάξει το έργο του και την ακαδημαϊκή τάξη, που διασαλεύσταν κατά τη διαδικασία της εκλογής, ενώ απευθύνθηκε σε αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες (Γενική Συνέλευση, Πρόεδρο Τ.Ε.Φ.Α.Α., Πρύτανη κλπ) και όχι σε τρίτους. Η σύνταξη, εξάλλου, και το ύφος των άνω εγγράφων δεν υπερέβαινε το επιβαλλόμενο και αντικειμενικά αναγκαίο προς τούτο μέτρο για το δικαιολογημένο ενδιαφέρον της διαφυλάξεως και προστασίας του δικαιώματός του, ούτε από το περιεχόμενο αυτών (εγγράφων) προκύπτει σκοπός εξυβρίσεως του εφεσιβλήτου, δηλαδή πρόθεση εκ μέρους του εκκαλούντος

που να κατευθύνεται ειδικά στην προσβολή της τιμής και υπολήψεως του εφεσιβλήτου, αφού ουδόλως διακρίνεται κακόβουλη διάθεση που να τείνει στην προσβολή της προσωπικότητας του τελευταίου, δεδομένου όπι τα προαναφερόμενα δεν ξεπερνούν το επιβαλλόμενο και αντικειμενικά αναγκαίο μέτρο. Συνακόλουθα, κατά ουσιαστική παραδοχή της οικείας ενστάσεως του εκκαλούντος περί δικαιολογημένου ενδιαφέροντος (άρθρο 367 παρ. 1γ ΠΚ), αίρεται ο άδικος χαρακτήρας της άνω πράξεως της απλής δυσφημίσεως, απορριπτομένης ως αβασίμου, της προβληθείσας καθ' υποφορά με την αγωγή του, από τον εφεσιβλήτο-ενάγοντα, αντενστάσεως, κατ' άρθρο 367 παρ. 2 ΠΚ, αφού η εκφορά των παραπάνω δεν υπερβαίνει το ανεκτό μέτρο και δεν καταδεικνύει σκοπό εξυβρίσεως εκ μέρους του εκκαλούντος και επομένως, αφού δεν υφίσταται αδικοπραξία του εκκαλούντος σε βάρος του εφεσιβλήτου (άρθρο 914 ΑΚ), δεν υποχρεούται ο εκκαλών-εναγόμενος να αποζημιώσει τον εφεσιβλήτο-ενάγοντα με χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, και επομένως, πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη αγωγή ως ουσιαστικά αβάσιμη.

Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που με την εκκαλούμενη απόφασή του δέχθηκε ότι ο εκκαλών τέλεσε το αδίκημα της συκοφαντικής δυσφημίσεως σε βάρος του εφεσιβλήτου και ακολούθως, κάνοντας δεκτή εν μέρει την αγωγή ως ουσιαστικά βάσιμη, υποχρέωσε τον εναγόμενο και ήδη εκκαλούντα αφενός μεν να καταβάλει στην ενάγουσα και ήδη εφεσιβλήτο, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη από την ως άνω αδικοπραξία, το ποσό των 5.000,00 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και αφετέρου να παραλείπει στο μέλλον την προσβολή της προσωπικότητας του εφεσιβλήτου με τη διάδοση σε βάρος του των συκοφαντικών ισχυρισμών, με την απειλή, για κάθε παραβίαση, χρηματικής ποινής ποσού 300,00 ευρώ, **έσφαλε στην ερμηνεία και την εφαρμογή του νόμου, καθώς και στην εκπίμηση των αποδείξεων,** όπως βάσιμα υποστηρίζει ο

εναγόμενος-εκκαλών με τους σχετικούς λόγους εφέσεως, α οποίοι πρέπει να γίνουν δεκτοί ως ουσιαστικά βάσιμοι. Συνακόλουθα, μετά τις παραπάνω παραδοχές, πρέπει η κρινόμενη έφεση να γίνει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη και να εξαφανιστεί η εκκαλούμενη απόφαση, στο σύνολό της (και ως προς τις μη βαλλόμενες διατάξεις της) και τη συναρτώμενη διάταξη των δικαστικών εξόδων, ακολούθως δε πρέπει να κρατηθεί η υπόθεση από το παρόν Δικαστήριο και να δικαστεί κατουσίαν η κρινόμενη με αριθμό καταθέσεως 16355/19-4-201 Ο αγωγή, η οποία πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη, ο **δε εφεσιβλητος λόγω της ήπτας του πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα** του εφεσιβλήτου και για τους δύο βαθμούς **δικαιοδοσίας**, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό. Τέλος, εφόσον η έφεση έγινε δεκτή πρέπει, κατ' άρθρο 495 ΚΠοΔ, να διαταχθεί η επιστροφή στον εκκαλούντα του εκ διακοσίων (200) ευρώ παραβόλου, που κατέθεσε για την άσκηση της εφέσεώς του.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και ουσιαστικά τη με αριθμό καταθέσεως 3709/4-11-2015 έφεση κατά της με αριθμό 7076/2015 οριστικής αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, εκδοθείσας κατά την τακτική διαδικασία.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την άνω απόφαση.

ΚΡΑΤΕΙ την υπόθεση **KAI**

ΔΙΚΑΖΕΙ επί της απευθυνόμενης στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης με αριθμό καταθέσεως 16355/19-4-201 Ο αγωγής.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την άνω αγωγή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εφεσιβλητο στα δικαστικά έξοδα του εκκαλούντος, αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των οκτακοσίων (800) ευρώ.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή στον εκκαλούντα του εκ διακοσίων (200) ευρώ παραβόλου (διπλότυπα με αριθμό 118965, 118966, 3009329 έως 3009332), που κατέθεσε για την άσκηση της εφέσεώς του.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε, στη Θεσσαλονίκη, την 1η Δεκεμβρίου 2017 και δημοσιεύθηκε στον ίδιο τόπο, στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου, σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση, την 30ή Ιανουαρίου 2018, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους δικηγόρων.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Πιστό Φωτοαντίγραφο
θεωρήθηκε για τη νόμιμη
σήμανση.....
επιδιδύμη..... 13/2018
Ο ΕΦΕΤΟΣ ΣΕ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ